

Curierul Misionar

„Cât de frumoase sunt picioarele celor ce binevestesc pace, celor ce binevestesc cele bune“. Rom. 10, 15.

Anul V.

București.

No. 1 și 2.

UN AN NOU.

„Domnul nu întârziează cu împlinirea făgăduinței, ci rabdă îndelung pentru voi, nevrând ca unii să piară, ci toți să vină la pocăință“.

Un an nou ne stă în față și acest fapt poate produce multe reflecțiuni.

Știm că în ceruri se pregătesc acum lucrurile pentru încheierea ultimelor măsuri ce hotărăsc soarta veșnică a oamenilor.

Este timpul deci, ca fiecare să se cerceteze în lumina pe care Domnul a dat-o ca noi să fim pregătiți pentru împărăție. Să desfacem intrarea tuturor încăperilor inimii și minții, să lăsăm acea dulce lumină să pătrundă acolo și să cercetăm gândurile noastre, cuvintele și faptele noastre. Sunt ele oare așa cum se cer la un creștin? Să dorim a fi cu Domnul în împărăția Lui, și în temerea noastră, să întrebăm: „Doamne cine se va sui pe muntele Tău cel sfânt?“ Și apoi, să ascultăm glasul ce ne răspunde lămurit: „Celce umblă în neprihănire, celce face voia lui Dumnezeu și spune adevărul din inimă. Acela nu clevețește cu limba lui, nu face rău semenului său. El

privește cu dispreț pe cel vrednic de disprețuit, dar cinstește pe ceice se tem de Domnul. El nu-și ia vorba înapoi, chiar dacă face un jurământ în paguba lui. El nu-și dă banii cu dobândă, și nu ia mită împotriva celui nevinovat. Celce se poartă așa, nu se clatină niciodată“ Ps. 15.

Noi socotim timpul acesta ca un timp de prețios har, pentru ca să devenim popor sfânt, popor al moștenirii Sale.

Dumnezeu e cu noi, când noi suntem cu El. Dumnezeu vrea să ne ajute. El inoeste puterile noastre ca ale vulturului. El ne chiamă: „Veniți la Mine; pe celce vine la Mine nu-l voiu da afară; voiu cină cu dânsul, și el cu Mine“.

Deci, prin rugăciune, cercetarea Bibliei, meditare, și mărturisind pentru Hristos, să ne apropiem de El, ca să fim scriși în Cartea Vieții.

Dorim tuturor cetitorilor „Curierului Misionar“, binecuvântările îmbelșugate ale Preamăritului Dumnezeu.

„Curierul Misionar“

JAMES WHITE LIBRARY
ANDREWS' UNIVERSITY
BERREN, SP31M2S, MICHIGAN

CURSUL DE CETIRE DIN „MĂRTURII PENTRU COMUNITATE“.

VOL. I.

Pentru cunoașterea, aprofundarea și aplicarea la viața practică a Mărturiilor Spiritului Profetic, Mărturii cari au fost dela început legate de această lucrare, se rânduiește pentru anul acesta în toate Comunitățile și Cercurile Tinerimii Uniunii A. Z. Ș., din România, un curs de cetire al scrierii „Mărturii pentru Comunitate“ Vol. I.

Pentru ușurarea și folosirea cât mai temeinică a acestui curs de cetire, s'au formulat întrebările-model de mai jos.

Pentru cetire se va proceda astfel: Se va da loc mai multor membri cari știu a ceti mai bine, ca să cetească câte o mică parte din Mărturii, și, după fiecare se vor pune întrebările corespunzătoare, la cari întrebări, cei de față vor răspunde cu cele scrise în carte. Este necesar în acest caz, ca toți să aibe pentru sine scrierea „Mărturii pentru Comunitate“. Spiritul Profetic spune chiar că este o datorie a celor ce știu valoarea acestei oărși, să o recomande cu stăruință membrilor Comunității.

În Cercurile Tinerimii se va proceda potrivit cu instrucțiunile primite dela Secretarii respectivi ai Conferințelor. Tinerii cari vor fi urmat acest curs de cetire, și cari la terminarea lui vor răspunde la întrebări, cu expresii din scrierea aceasta, vor fi menționați în Revista „Curierul Misionar“. Acest lucru se aplică și tuturor membrilor Comunității, cari vor fi împlinit condițiunile de mai sus.

Folosul realizat dintr'o astfel de cetire metodică a „Mărturiilor pentru Comunitate“, se va simți dela prima ședință.

Predicatorii, lucrătorii biblici, Presbiterii Comunităților, Președinții Cercurilor Tinerimii și toți cei cu servicii în Comunitate, sunt rugați stăruitor să folosească pentru binele Comunității și al membrilor, asupra cărora Domnul i-a pus priveghetori, — acest prilej de a face ca membrii „să crească până la măsura omului desăvârșit în Hristos“.

Comitetul Uniunii.

NATURA ȘI INFLUENȚA MĂRTURIILOR.

Întrebări.

1. De ce este necesar ca cei ce primesc adevărul prezent să înțeleagă natura și influența Mărturiilor?
2. De când au fost puse Mărturiile în legătură cu solia îngerului al treilea?
3. Ce exprimă aceste extrase din Mărturii?
4. Când s'a primit prima viziune și în ce împrejurări?
5. Care a fost subiectul primei viziuni?
6. Ce s'a descoperit Servei Domnului în a doua viziune?
7. Cum aveã să fie primită lucrarea încredințată sorei White și ce ajutor i s'a făgăduit Servei Domnului?
8. De care lucru se temeã?
9. Ce s'a rugat Serva Domnului și ce răspuns i s'a dat?

10. Ce se întâmplase cu mulți cari primiseră solia?

11. Ce arată Domnul Serei Sale și unde o trimise?

12. Cum se simția ea față de aceeași îndatorire și cum căută Serva Domnului să vestească pe cei vizați?

13. Cum erau Mărturiile?

14. Cum așteptă Serva Domnului urmările lucrării sale, și ce întrebări își pune?

15. De care lucru zice Serva Domnului că nu-și da atunci seama?

16. Unde a fost ea condusă într-o viziune?

17. Cum s'a simțit în fața privirii muștrătoare a lui Isus și cu ce împrejurare compară dânsa celele s'au arătat?

18. Ce nouă priveliște i se arată Sorei White?

19. Unde doriă Sora să fie dusă în acel moment?

20. Care eră însemnătatea acelei scene?

21. Ce a făcut Serva Domnului după aceea?

Mărturii personale.

22. Pentru cine, și după stăruința cui, au fost date Mărturiile?

23. Ce știă Sora White despre anumite persoane, cari cereau Mărturii și ce poziție a luat față de dânsii?

24. Prin ce fu încurajată Sora White din nou?

25. Care eră cuprinsul visului?

26. La opunerea de a împlini lucrarea poruncită, ce i s'a spus de îngerul Domnului?

27. După o a doua îndemnare ce începù să facă însfârșit?

28. Ce zice Sora White despre visuri?

29. Mărturiile personale sunt ele

aplicabile și la alte persoane afară de cele vizate direct?

30. Ce a găsit cu cale Sora White să facă cu Mărturiile personale?

31. Prin ce a fost întărită Sora White în încrederea că nu a apucat o cale greșită publicând Mărturiile?

32. Ce cred unele persoane cari n'au fost personal descrise în viziuni sau Mărturii?

33. Care este datoria tuturor fraților și surorilor, dacă cineva a fost muștrat prin Mărturii personale?

34. Care este urmarea pentru aceia, cari nu iau seama la mărturiile personale date altora, și cari Mărturii s'ar potrivi și pentru dânsii?

35. Cum se poartă mulți frați față de propriile lor suflete și față de Dumnezeu?

36. Cu ce scop descopere Dumnezeu greșelile unora? Exemple din Scriptură: Adam, Cain, Noe, Abraam, David, Solomon. 1 Cor. 10, 14; Rom. 15, 4.

37. Dacă cineva s'ar cercetă cu seriozitate și dacă ar dori cu adevărat să servească pe Dumnezeu, ce ar constată?

38. Ce se întâmplă cu aceia cari deși văd că și ei sunt vinovați de greșelile condamnate la alții, totuși continuă să trăească în acelaș fel, sub pretext, că nu li s'a spus personal?

39. Ce zice Spiritul Profetic despre acele persoane, cari ascund propriile lor păcate pentru că numele lor nu sunt arătate în Mărturii?

40. Ce a fost instruită Sora White la anul 1870 printr'o nouă viziune?

41. Ce ar trebui să facă fiecare în lumina Mărturiilor?

42. Ce ar mai trebui să simtă și să facă fiecare la cefirea Mărturiilor?

43. Ce face Dumnezeu cu aceia cari se numesc pe sine că sunt urmași ai lui Hristos?

44. Ce făgăduință li se dă acestora?

La ce servesc Mărturiile.

45. În ce chip a vorbit Dumnezeu oamenilor altădată și în ce chip vorbește astăzi?

46. Ce învață Dumnezeu cu stăruință astăzi pe oameni?

46. Ce a găsit Domnul cu cale să arate Servei Sale?

48. Cum a fost această îndatorire pentru ea?

49. Ce a făcut serva Domnului pentru cei greșiți?

50. Ce a dat în chipul acesta Spiritul lui Dumnezeu?

51. A retras prin aceasta dulcea făgăduință a harului?

52. Ce n'ar trebui să facă păcătoșii cari se pocăesc, când le sunt arătate păcatele și primejdiile în cari se avântă?

53. Ce sunt aceste încunoștiințări?

54. Ce trebuie să facă păcătosul pocăit, ca să moștenească viața veșnică?

55. De ce amintește Dumnezeu fiilor Săi răfăciți păcatele lor?

56. Care este atunci datoria lor?

57. Care este rezultatul recunoașterii procedului lui Dumnezeu și al primirii învățăturilor Sale?

58. Adresează Dumnezeu avertismente și mustrări celor greșiți dintre Adventiștii de Ziua Șaptea pentru faptul, că ar fi mai de condamnat decât membrii altor biserici?

59. Dar mai ales pentru care fapt face Dumnezeu acest lucru?

60. Prin ce dovedesc ei credințioșe față de Dumnezeul cerului?

61. Ce sunt ei pe pământ?

62. Cari sunt urmările păcatului?

63. Ce face Dumnezeu cu oamenii cari mărturisesc că țin Legea Sa?

64. Cu ce întreit scop îi mustră? Gândiți-vă la lucrarea unui chirurg operator: el desvăluie organul bolnav plin de puroiu și stricăciune, curăță organul, sau taie ce este vătămat și incurabil din el, și netezește, coase, vindecă și desăvârșește organul.

65. Recitind Mărturiile, de ce lucru a fost uimită Serva Domnului?

66. Ce a făgăduit Dumnezeu celor cari vor să rămână în iubirea Sa și se deosebesc de lume, și care ar fi urmarea acestui fapt?

67. Dar ce se va întâmpla, dacă nu vor să urmeze planul lui Dumnezeu și dacă urmează ca și mai înainte să simtă așa de puțin sfințenia și măreția lucrării Sale?

68. De câte ori au fost date Mărturiile de avertizare?

69. Ce întrebare pune Serva Domnului, și ce a așteptat?

70. Cum cercetează Serva Domnului starea poporului și care a fost impresia ei?

71. Ce ar trebui să caracterizeze viața ucenicilor Domnului și ce n'ar trebui să slăbească în ei?

(Va urma)

Răspândiți Revista

„SEMNELE TIMPULUI“

Faceți cât mai mulți abonați.

Predicatorul la amvon.

Sfaturi practice.

Prelegerile lucrate cu amănunțime. — În formularea prelegerilor lor, unii predicatori cercează și cele mai mici amănunte cu afăta stricteță, încât ei dau lui Dumnezeu prea puțină ocazie de a mai conduce gândurile lor. Ei își fixează puternic fiecare punct și când îl exprimă, pare să fie stereotip. Pare că le e imposibil să se depărteze dela acest plan preconcept. Aceasta e o mare greșală, care, dacă este exercitată neînterupt, face pe predicator să fie marginal, și-l lasă fără viață spirituală și fără putere de acțiune, după cum pe vremuri colinele dela Ghilboa au rămas fără rouă și fără ploaie.

Dacă predicatorul simte, că în prelegere nu se poate îndepărta de planul său preconcept, atunci efectul predicii va fi numai cu puțin mai bun, decât dacă ar fi fost celit. Prelegerile țapene și reci, au prea puțină putere înviorătoare a Spiritului Sfânt, și deprinderea de a ține predici de acest fel vor îngropă cu siguranță posibilitatea predicatorului de a fi folositor și plin de putere.

Dumnezeu vrea ca servii Săi, să fie cu totul dependenți de El. Ei trebuie să ia aminte la ceea ce zice Domnul și să întrebe: „Care este cuvântul ce vrei să vorbești ascultătorilor mei? Inima lor trebuie să fie deschisă astfel ca Dumnezeu să poată influența gândurile lor, și atunci vor aduce poporului adevăruri cari nemijlocit se coboară din cer. Spiritul Sfânt le va însuflă gânduri, cari vor corespunde nevoilor sufletești ale celor prezenți.

Respectul. — Am auzit predicatori, cari vorbeau despre vieaja și învățătura lui Hristos într'un mod cu totul comun, ca și când ar fi vorbit despre incidente din vieaja cine știe cărui om mare din lume. Da, se întâmplă, că predicatori să vorbească despre Hristos ca despre un bărbat dintre semenii lor. Când aud, că acest sfânt subiect este tratat într'un asemenea mod, sunt apucată de o durere ce nu poate fi exprimată; căci știu, că bărbații aceștia deși sunt învățători de dreptate, totuși niciodată n'au avut o părere înaltă despre Isus, și niciodată nu L-au cunoscut. Lor le lipsește acel avânt al ideilor care să le dea o clară prezentare a caracterului Aceluia care a fost Mântuitorul lumii.

Acel care își dă bine seama de caracterul și lucrarea lui Hristos, nu va fi întunecat la minte și nici nu se va înălța pe sine. Slăbiciunea și nedesăvârșirea eforturilor lor personale în comparație cu eforturile Fiului lui Dumnezeu îi vor ține umiliți și neîncrezători față de propria lor putere de a face ceva, și-i va aduce ca în ceea ce privește puterea de care au nevoie, să se încreadă în Hristos. O privire neconținută spre Hristos și spre meritele Sale atotîndestulătoare îmulțesc credința, împaternicesc forța capacității de înțelegere spirituală, mărește dorința de a semăna lui Hristos, și dă rugăciunii o seriozitate ce o face plină de eficacitate.

Anecdote nepotrivite. — Predicatorii nu trebuie să cadă în deprinderea să amestece în prelegerea

lor anecdote cari nu au nici o legătură cu chestiunea, căci acestea împiedecă adevărul care a fost prezentat. Povestirea de anecdote sau de întâmplări cari produc râsete sau gânduri ușuratece din partea ascultătorilor, este foarte riscată. Adevărul trebuie să fie îmbrăcat în cuvinte curate și pline de demnitate, și ilustrațiile prezentate ar trebui să aibă același caracter.

Cum poate să fie menținută atenția ascultătorilor. — Adesea predicatorul este nevoit să vorbească în camere suprapopulate, supraîncălzite; ascultătorii devin somnoroși, mintea lor se întunecă, și ajunge să le fie cu neputință să mai ia la inimă adevărurile prezentate.

Dacă vorbitorul ar căuta mai mult să învețe pe oameni decât să le fie o predică, dacă ar căuta mai mult să le vorbească într'un ton care să-i întreție și dacă ar pune întrebări, mintea lor ar fi deșteptată, ar fi pusă la lucru și atunci ar putea să înțeleagă mai ușor cuvintele vorbite.

Numărul mic al ascultătorilor. — Nu fii descurajat dacă sunt de față numai puține suflete, cari să asculte cuvântarea ta. Dacă ar fi numai unul sau doi, cine știe dacă nu tocmai aceștia sunt persoanele pe cari le mișcă Spiritul lui Dumnezeu? Domnul poate să-ți dea cuvinte potrivite tocmai pentru aceste suflete, și dacă ei se întorc la Dumnezeu, poate să devie mijlocitori prin cari să se câștige alte suflete. Fără ca să știi, lucrul tău poate să se mărească de mii de ori în efectele sale.

Nu te uită la scaunele goale, nu lăsa ca credința și curajul tău să slăbească, ci adu-ți aminte, ce a

făcut Dumnezeu pentru ca să aducă lumii solia Sa. Nu uită că tu conlucrezi cu puteri cerești, cari niciodată nu dau 'napoi. Vorbește cu aceeaș râvnă, credință și seriozitate, ca și când ar fi de față mii de persoane, cari ascultă cuvintele tale.

Un predicator s'a dus pe o vreme ploioasă la localul de cult, ca să predice, și văzû că toți ascultătorii săi nu erau decât unul. Dar el nu voiă să lase desamăgit acest singur suflet, și de aceea predică cu zel și devotament. Prin predica sa acest suflet se pocăi; el deveni misionar, și prin străduințele sale, mii de suflete auziră solia mântuirii.

Predici scurte. — Solia pentru acest timp nu trebuie adusă prin cuvântări lungi și obositoare, ci prin vorbiri scurte și mișcătoare. Predicile lungi obosesc pe vorbitor și adorm pe ascultători. Dacă vorbitorul este pătruns de însemnătatea soliei sale, trebuie cu deosebire să fie prevăzător ca nici forțele sale corporale să nu le împovăreze, și nici ascultătorilor săi să nu le aducă mai mult decât pot reține.

Să nu credeși că ascultătorii voștri au prins tot ce le-ai prezentat, dacă un lucru le-a fost spus o singură dată. Este o primejdie de a trece prea repede dela un punct la altul. Cuvântările scurte pot să fie mult mai bine reținute decât cele lungi. Vorbitorii noștri nu trebuie să scape din vedere, că pentru mulți, învățăturile prezentate sunt lucruri noi; de aceea trebuie ca să li se reamintească des subiectul principal al chestiunii.

E. G. White
„Slujitorii Evangheliei“.

PENTRU TINERET ȘI COPII.

„Tu să rămâi în lucrurile pe care le-ai învățat și le-ai cunoscut ca adevărate, căci știi dela cine le-ai învățat; din copilărie, cunoști Sfintele Scripturi, cari pot să-ți dea înțelepciunea care duce la mântuire, prin Hristos Isus”. 2 Tim. 3, 14. 15.

Acest text ne arată, că Timotei trebuie să fi învățat și să fi auzit Cuvântul lui Dumnezeu încă din frageda sa copilărie. Credincioasa sa mamă precum și buna sa bunică, au înțeles că el trebuie să cunoască Adevărul cel veșnic și aducător de mântuire, mai temeinic și mai de urgență, decât oricare alte cunoștințe. Dar aceste două femei-mame, desigur că nici nu gândeau, că acele lecturi biblice, simple și modeste, pe cari le șineau acestui fraged vâstar, urmă să fie cândva temelia de pregătire pentru viitoarea sa activitate misionară. Și ne amintim cum ne povestește Luca în Faptele Apostolilor, că Timotei s'a bucurat mai apoi de o deosebită încredere din partea credincioșilor din timpul său. Iar când apostolul Pavel veni în împrejurimile orașului Listra și făcu cunoștință cu acest tânăr, recunoscu repede marile lui daruri sau talente. Și deaceea, Pavel l-a și luat cu sine, întărindu-l mai departe în adevăr și vedem cum imediat Timotei își începă activitatea sa vie și plină de râvnă în misiunea de apostol pentru predicarea și vestirea Evangheliei împărăției lui Dumnezeu. Sfânta Scriptură eră temelia sufletului și a caracterului său și ea îi împrumută putere pentru binecuvântata sa lucrare.

Și acum, dacă noi credem că solia celor trei îngeri trebuie să sboare peste tot pământul, și dacă credem, că noi suntem acel popor,

prin care Dumnezeu dorește să-Și îndeplinească opera Sa, atunci fără îndoială, noi trebuie să și fim educați sau pregătiți pentru această operă a lui Dumnezeu. Cum și unde trebuie să primim noi această educație și cine este destoinic și doritor de a o primi? Acestea sunt întrebări, a căror răspunsuri nu sunt greu de găsit. Tineretul este cel mai destoinic, pentru că el poate învăța mult, mult mai ușor decât acei a căror forțe au fost roase de povara zilelor ce le au peste cap. Copacii bătrâni nu se mai pot îndoi decât cu mari greutate ca să nu zicem că nu se pot îndoi de loc. Și deși atunci când cele tinere se îndoesc trebuie legate de o proptea, de un arac, care cu timpul poate fi înlăturat, totuș fără nici un pericol pentru frageda ramură. Deaceea noi dorim a face din tinerii și tinerele noastre, copaci puternici și tari sub a căror ramuri să caute alții și sprijin și adăpost. Inșă, unde trebuie să fim noi educați? În căminul părintesc!

Oricare mamă și oricare tată dorește ca copilul lor să crească spre mărtirea lui Dumnezeu, având un bun și solid caracter, căci chiar deaceea este și întemeiată această importantă asociație „Familia”. Ținta adevăratei educații este desvoltarea unui caracter pentru viața veșnică iar ceea ce este plantat în tinerețe este plantat pentru întreaga viață. Un bărbat de seamă a spus, că ai mai multă perspectivă de succes

când lucrezi cu copiii, cu tinerii, decât când lucrezi cu bătrâni, cu oameni copți în firea lor. Dar, o bună instituție de educație, în afară de familie, care rămâne de cea mai mare valoare, este și Școala copiilor.

În trecut s'a pierdut mult din lucrarea lui Dumnezeu, fiindcă tineretului și în deosebi copiilor li s'a dat prea neînsemnată atențiune. Comunitățile, în lucrarea lor pentru tineret, au fost și mai sunt încă înclinate să greșească prin aceea că neglijează lucrarea cu copiii. Astăzi se pune tot mai serios întrebarea, dacă nu e cazul să pornim către copii spre a lucra cu ei și prin ei pentru Cercurile Tinerimii. Școlile din lume nu mai sunt astăzi în stare să adape tineretul cu adevăratul spirit al creștinismului curat, iar în trecut au fost numai puține formațiuni ale tineretului, cari au primit și pe copii. Copiii, însă, sunt viitorul. Conducătorii tinerimii din acele timpuri nu au cunoscut pierderea ce urmă din ne luarea în seamă a copiilor și astăzi spre lauda lui Dumnezeu va veni poate și ziua când Departamentul tinerimii va trimite pe misionarii lor pentru fragedele inimi ale copiilor și fructul acestei lucrări nu va fi fără multă binecuvântare.

Dar cum se lucrează mai cu succes între copii?

Rugați-vă lui Dumnezeu pentru o inimă de copil. Isus ca prieten al copiilor este cel mai luminos exemplu. Cu ce iubire, cu ce duioșie gingașe preîntâmpină el pe micuții copilași! Și o adevărată iubire este absolut necesară în legăturile cu copiii, căci copiii cu cari avem a face doresc să fie sau să devină înțeleși. Noi nu trebuie să-i privim ca pe niște jucării, ea pe niște nimicuri, ci din contră,

noi trebuie să vedem în ei o personalitate, care are capacitatea de a se decide sau de a se hotărî pentru a urmă Domnului. Așteptăm și sperăm că Comunitățile noastre ne vor înțelege; dar tot așa doresc așteptând să fie și ei înțeleși de noi. Dacă noi am câștigat încrederea copilașilor, atunci ținta noastră este, ca să-i aducem pe ei sub influența lui Isus, Mântuitorul lumii. Apoi, pentru a le putea transpune în mintea lor cugetele sau zisele lui Dumnezeu, recurgem la istorisiri, sau istorioare, prin cari vom urmări a lămurii anumite taine dumnezeiești. Istorioara povestită viori, simțit, îi învață să deosebească și să judece. Noi îi putem câștiga pe copii pentru Cercul Tinerimii, dacă le vom arăta lucrarea aceasta ca ceva de valoare și plină de farmec. Copiii sunt un popor de lume activă, care cunoaște oboseală numai atunci când nu au ce face. Spuneți nu sunt ei niște raze mici de soare, cari îndeplinesc importante servicii? După cum soarele lucrează prin razele lui, tot așa fiecare copil al lui Dumnezeu trebuie să lucreze, purtat fiind de iubirea Tatălui din ceruri.

Dacă vom lucra cu copiii noștri astfel, succesul nu va întârzi. Este o operă minunată; iar binecuvântarea lui Dumnezeu stă deasupra ei! Priviți în câteva perechi de ochi copilărești și vedeți ce credincioșie, ce legătură, ce iubire vorbește către voi! O! fraților, și voi tinerilor, deschideți inimile voastre pentru cei mici și aduceți-i la Isus, căci El așteaptă aceasta, ca nu cumva să se piardă un mielușel de ai Săi. El ne-a încredințat nouă răspunderea pentru copii și ne va întrebă:

Sunt toți copiii aci?

DEPARTAMENTUL TINERETULUI.

Organizarea lucrării tinerilor Misionari Voluntari¹⁾.

Extrase din Mărturii. E. G. White.

Avem astăzi o întregă oaste de tineri cari pot face mult, dacă sunt bine îndrumași și încurași. Noi dorim ca fiii noștri să creadă adevărul. Noi dorim ca ei să fie binecuvântați de Dumnezeu. Noi dorim ca ei să ia parte la executarea unor planuri bine întocmite, cu scopul de a ajuta altor tineri. *Buletinul Conferinței Generale, 1893 pag. 24.*

Ei vor simți datoria de a forma o Societate de Eforturi Creștine, ca să poată arăta fiecărui student greșeala unui fel de purtare pe care Dumnezeu nu-l aprobă... Ei vor forma adunări de Eforturi creștine spre a forma planuri cari vor fi o binecuvântare pentru instituția culturală, și să facă tot ce le stă în putere, spre a face din școală tot ceace dorește Dumnezeu ca să însemneze. Ei vor cugeta la valoarea și la folosul adunărilor de Eforturi Creștine, pregătind misionari, spre a merge să avertizeze lumea. *Review and Herald, 16 Ian., 1894 (Adresată către Studenți).*

Tinerilor și tinerelor, nu puteți forma grupe, și să vă înscriși ca ostași ai lui Hristos în lucrare, punând tot tactul, îndemânarea și talentul vostru în serviciul Maestrului, ca să puteți salva suflete dela ruină? Să se organizeze grupe în fiecare comunitate spre a face această lucrare.... Se vor organiza ca lucrători, tineri și tinere, cari iubesc cu adevărat pe Isus, nelucrând numai pentru cei cari se numesc Sabatiști, dar mai ales pentru cei cari nu sunt în credință. *Signs of the Times 29 Mai 1893.*

Faceți ca tinerii, tinerele și copiii să pornească spre a lucra în numele lui Isus. Faceți ca ei să se unească făcând planuri și organizații de lucru. Nu puteți forma grupe de lucrători, nu puteți apoi hotărâ anumite timpuri spre a vă ruga laolaltă cerând dela Domnul harul Său spre a lucra cu sârguință? Ar trebui să vă sfătuiți cu persoane cari iubesc pe Dumnezeu și se tem de El și cari au experiențe în lucrare, ca sub imboldul Spiritului lui Dumnezeu, să puteți face planuri și să puteți executa planuri de lucrare serioasă și cu ținte propuse. *Youths Instructor, 9 August 1894.*

Foarte mult a pierdut lucrarea lui Dumnezeu din cauză că tineretul a fost trecut cu vederea... Când tinerii predau lui Dumnezeu inima lor, nu trebuie să încetați de a vă îngriji de dânșii. Dați-le să poarte răspunderi. Faceți să înțeleagă, că e nevoie să lucreze ceva. Domnul îi alege pe ei fiindcă sunt tari. Învățați-i să lucreze într'un mod înțelept și neprețios, pentru tinerii lor tovarăși. Faceți ca diferite ramuri ale lucrării misionare să fie sistematic prezentate, și dându-le ajutor și instrucțiuni, tinerii să învețe a face parte din ele. Astfel ei vor crește spre a fi lucrători pentru Dumnezeu. *Christian Education, p. 222, 223.*

Foarte puțină atenție s'a dat copiilor și tineretului nostru... Dum-

1) În nomenclatura nouă, membrii Cercurilor Tinerimii poartă titlul de Misionari Voluntari.

nezeu cere cu stăruință ca biserica să se deștepte din somnul ei de moarte și să vadă care este lucrarea ce se cere pentru acest timp primejdios. *Testimonies for the Church. Vol. 6, p. 196.*

Ar fi bine de a avea o oră pen-

tru studiul Bibliei, cu care ocazie tineretul, atât cei pocăiți cât și cei nepocăiți să se adune pentru a se ruga și pentru a-și destăinui experiențele lor. Ar trebui să alibă șansa de a exprima ceea ce simt în inima lor. Ar fi bine ca să se aleagă la

Cercul Tinerimii din Alexandria — Teleorman.

început un conducător judicios, o persoană care să vorbească puțin și care totuși, să încurajeze o vie activitate, spunând ici și colo câte un cuvânt care să întărească pe tineri în începutul experiențelor religioase. După ce au câștigat oarecare experiență, faceți ca unul din ei să primească conducerea, apoi altul, și în chipul acesta să se formeze și să se educe ca lucrători binecuvântați de Dumnezeu. *Testimonies on Sabbath-School Work, p. 48.*

Reiese lămurit, din aceste extrase,

că prin Spiritul Profeteiei, s'a făcut un apel distinct, ca tineretul nostru să fie organizat pentru serviciu.

Pentru organizarea și conducerea acestei lucrări, expunem următoarele :

Principii.

1. E un câștig distinct în separarea adunărilor și organizarea tineretului pentru lucrarea misionară, câștig ce de obicei nu se poate trage din totala organizare a comunității.

a) Tinerii timizi și retrași, cari au avut experiențe mărunte, se dezvoltă mai bine lucrând; și fiind sub povara răspunderii, ajung lucrători.

b) Tineretul poate avea prilejul de a face și execută planuri, și de a face lucruri din propria lor inițiativă, care însemnează, să învețe lucrând.

c) Lucrarea tinerilor noștri este mult mai cu succes, când au planuri și metode speciale adaptate pentru ei.

d) organizația tineretului este o școală educativă pentru a face lucrători din cei tineri și neexperimentați.

2. E un câștig ce se poate trage din faptul, că în societatea locală e un număr distinct de membri.

a) Lucrul acesta servește ca să-i lege într'o mai strânsă tovarășie, și le ajută a-și aminti și împlini vorturile lor.

b) Tinerii ajung să simtă mai hotărât, răspunderea lor.

3. Se poate trage un profit din organizarea generală a tuturor tinerilor ce-și propun ca motto: „Solia adventă în întreaga lume în această generație”.

a) Concepții mai largi despre lucrare se nasc în mintea tinerilor, din cunoașterea organizației aceleia universale, și, prin rapoartele încheiate de tineri, trimestrial.

b) Fiind în legătură cu această organizație, le vin multe inspirații.

4. Faptul că comunitatea este organizată în Cerc Misionar, nu trebuie să împiedece organizarea Cercului Tinerimii, al Misionarilor Voluntari, acolo unde numărul tinerilor este destul de mare pentruca să justifice nevoia.

a) Motivele dela No. 1 se aplică și aci.

b) Cercul Tinerimii (al Mis. Volunt.) este o diviziune a Cercului Misionar, după cum clasele de tineri, sau de copii, sunt diviziuni ale Școlii de Sabat, iar nu o separare a tineretului de Comunitate.

c) De multe ori e nevoie, ca în organizarea locală a comunității să se facă subîmpărțiri, pentru o mai bună dezvoltare a lucrării sale. Organizarea școlii comunității în vederea conducerii ei, ne este un exemplu.

5. Trebuie să se aibă mare grijă în alegerea conducătorilor acestei lucrări și în deprinderea tineretului a înțelege adevărata legătură între Cercul Tinerimii și Comunitate.

a) Slujbașii Cercului Tinerimii trebuie aleși de către Comunitate.

b) Adesea, mai ales la începutul lucrării, trebuie să se aleagă în serviciul de conducător o persoană plină de tact, care nu mai este tânără, dar să fie plină de simpatie și să poată plănuși și conduce o asemenea lucrare.

c) Tinerii trebuie dezvoltați spre a ajunge conducători.

d) Membrii mai vârstnici ai Comunității, să viziteze din când în când adunările tineretului, iar tineretul trebuie să ia parte activă în adunările misionare ale comunității.

6. Fiecare tânăr creștin din comunitate ar trebui să aibă prilejul de a se uni la mișcarea Misionarilor Voluntari, dar nu e cel mai bun lucru de a face o organizație cu adunări separate, acolo unde sunt deabia pușini tineri, a căror influență e necesară spre a contribui la succesul unei lucrări organizate a întregii comunități, afară de cazul că se întrunesc pentru rugăciune în comun sau pentru vreun efort special în vederea vreunei lucrări personale.

7. In conducerea acestei lucrări, e foarte însemnat lucrul, să aibă un anumit timp de adunare, sau toți, sau pe grupe, spre a se ruga și a studii metodele de lucru.

8. In general scopul tineretului nostru este de a „ajută altor tineri“ și de a se înrola „în acea ramură a lucrării pentru care sunt capabili“. Cel dintâiu scop al acestei lucrări, e de a salvă pe tinerii noștri și a-i dezvoltă ca lucrători. Dacă lucrarea tineretului nu ajunge să producă activi lucrători pentru comunitate, atunci nu și-a atins scopul.

9. Dacă principiile precedente

sunt recunoscute și aplicate cu toată inima, cu scopul de a avea succes, rezultatele vor fi următoarele:

a) Salvarea tineretului nostru, și dezvoltarea lor ca membri folositori ai comunității.

b) se va împlini mai multă lucrare misionară de comunitate, în general.

c) întoarcerea „inimii părinților către fii, și a inimii copiilor către părinți“.

E. Kern.

Secretar al Depart. Tineretului
pentru Conf. Generală.

(Va urmă).

Misiunea sanitară.

Responsabilitatea părinților.

Dumnezeu ne-a dăruit pentru aceste zile din urmă lumină asupra științei sănătății, ca să putem ține piept multor primejdii, cari ne amenință în aceste zile din urmă. Dar satan caută cu toate puterile, să amăgească pe oameni, ca ei să se dea la plăcerea de a mânca, să-și satisfacă poftele și să-și risipească timpul în prostii nefolositoare. El le face cât mai atrăgătoare cu puțină vieața de egoism și de poftă trușești. Dar necumpătarea ruinează atât puterile spirituale cât și cele corporale. Cel care este condus de acestea a trecut de partea lui satan. El va fi totdeauna ispitit, muncit și în cele din urmă va fi stăpânit de vrăjmașul oricărei dreptăți.

Părinții creștini trebuie să recunoască datoriile lor. Ei trebuie să știe că trebuie să îndrumeze pe copiii lor spre a-și forma niște caractere bune, așa încât să aibă putere de a se împotrivi ispitelor și

de a trăi spre binecuvântarea semenilor lor și spre onoarea lui Dumnezeu. Acei copii, cari sunt înarmați în viețuirea lor cu principii puternice, vor fi în stare să iasă nepătați, din stricăciunea timpului de față. Mai ales, părinții ar trebui să facă creșterea copiilor lor spre a se ocupa cu ceva folositor.

Insărcinarea pe care o are mama de a da creștere copiilor, este sfântă și de cea mai mare însemnătate. Ea trebuie să-și deprindă copiii din cea mai fragedă copilărie să caute a face fericiți pe alții, să nu caute mai mult la cele ale lor, și să știe a se stăpâni. Timpul mamelor, înainte de toate, este sortit să fie întrebuințat pentru creșterea copiilor. Dar, dacă ele se afundă în nebuniile veacului nostru, anume, dacă timpul lor și-l petrec în legăturile de distracție în societate, cu facerea de îmbrăcăminte luxoasă și cu satisfacerea altor diferite poftă, atunci copilașii lor sunt lipsiți de educația trebuincioasă.

E. G. White.

„Christ. Mässigkeit“ p. 96.

Câmpurile misionare externe.

Gubernul ajută misiunea noastră din Pare.

În timpul ultimelor luni, am văzut cum mâna lui Dumnezeu este la lucru ajutând lucrarea Sa de aci. Gubernul a înștiințat pe toți șefii locali, că dorește ca toți copiii să poată fi în stare să citească și scrie. Faptul acesta aduce pe toți copiii din districtul acesta în școlile noastre. În unele locuri, a trebuit să punem câte doi învățători la o școală pentru a putea îndeplini lucrarea. Lakuta din Kilburio, a înscris 250. Sunt mai mult de șapte școli, cari au mai mult de 100 elevi. În toate școlile noastre de acolo, sunt 2.200 minți tinere, cari aud Evanghelia în fiecare săptămână. Suntem foarte încurajați de a vedea lucrul acesta, de oarece lucrarea școlară de până acum a fost întreprinsă având de întâm-

pinat multe din partea părinților mahomedani, sau păgâni. Ni se făceau greutăți diferite, așa că nu puteam păstra copiii sub supravegherea noastră multă vreme; ei erau reluați în triburile lor, și învățați în toate deprinderile lor. Acum toți trebuie să vie la școală.

Învățătorii toți fac progrese vădite. Li instruim neconțenit, și credem că ei vor deveni chiar mai folositori cauzei Domnului, decât cei streini, de oarece ei înțeleg mai bine poporul, și pot să călătorească fără piedeci.

În clasele pentru candidați la botez, sunt înscrși foarte mulți, dar cred că e mai bine ca să așteptăm câțva timp, pentru ca să se probeze credința lor. Avem încredere că Domnul va scoate din aceștia, unelte ale Sale, cari să ia asupra-le povara de a încheia lucrarea Domnului în aceste locuri.

Spencer G. Maxwell.

A P E L .

Facem un stăruitor apel către toți membrii Comunității noastre, să binevoască a da o deosebită atențiune „Curierului Misionar“. În această foaie a Comunității, se vor da tot felul de lucruri folositoare pentru edificarea sufletească a fiecăruia, sfaturi și învățături cu privire la pregătirea în vederea intrării pe porți în cetate. Diferitele ramuri ale lucrării vor prezintă aci planurile lor. Toți slujbașii comunităților vor afla aci metodele cele mai bune pentru a îndeplini tot mai bine lucrarea lor. Părinții vor afla cum să-și crească copiii spre a face dintr'ânșii unelte pentru onoarea lui Dumnezeu și pentru binecuvântarea semenilor lor. Cei tineri vor afla modul cel mai ales în care pot încă de acum să servească pe Mântuitorul. Copiii vor avea lecțiunile lor.

În vederea puținței de a face ca revista aceasta să-și poată îndeplini cu succes lucrarea sa, și deoarece este numai pentru membrii Comunității, facem un călduros apel către toți membrii noștri, ca să ia regulat numărul corent din „Curierul Misionar“, sau și mai bine, să achite dela începutul anului abonamentul lor, prin Cercul Misionar. Aceasta va face cu puțință ca Revista „Curierul Misionar“ să apară, după cum ne propunem, lunar.

EDITURA.

Ce este Școala de Familie?

Motto: Fiecare membru al Comunității, un membru al Școalei de Sabat. Școala de Sabat este Comunitatea organizată și înarmată pentru studiul sistematic al Cuvântului lui Dumnezeu. Nu există alt mijloc de închinare față de Dumnezeu, alt serviciu divin, care să ofere un mai bun prilej pentru studiu și dezvoltare, decât prin cunoașterea Cuvântului divin.

Ea este o parte din Școala de Sabat, după cum de pildă este și secțiunea tineretului și a copiilor, etc.

După secțiunile amintite mai sus, Școala de Familie este una din cele mai însemnate. Aci este vorba de acei membri ai Comunității, cari nu pot veni să ia parte în Școala de Sabat obișnuită, și cari totuș trebuie să fie interesați în intențiile acestei Școli și să fie câștigați ca membri ai ei.

Școala Sabatului ar trebui să meargă la aceia, cari nu pot veni la ea.

Prin Școlile de Familie, se formează o vie legătură între Școala Sabatului și acei credincioși, cari nu pot să viziteze Școala.

Prin formarea acestei diviziuni, pot să fie făcuți membri ai Școalei Sabatului și să fie împărtașiți din binecuvântările ei, membrii aceia izolați, slabi, și bătrâni, precum și aceia cari trebuind să îngrijească de bolnavi sau de copilașii cei mici, sunt reținuți în casă, precum și aceia cari dintr'un motiv oarecare nu pot să viziteze Școala Sabatului.

Fiecare membru are nevoie de ajutorul și de binecuvântările lui Dumnezeu, cari se pot câștiga prin studiul lecțiunilor pentru Școala de Sabat. În fiecare comunitate există persoane cari dintr'unul din moti-

vele de mai sus, nu pot lua parte la Școala Sabatului. Dar și aceste persoane au nevoie de învățatura și de inspirația ce decurge din studiul Bibliei.

Unii poate că studiază regulat Biblia, dela ei înșiși, dar alții ar fi încurajați să facă lucrul acesta, dacă vor ști că fac parte dintr'o mare organizație în care toți se ocupă cu studiul acelelași chestiuni.

Un alt motiv pentru care fiecare Școală de Sabat, trebuie să aibă și un departament pentru Școlile de Familie, este și acela că ele dau ocazie ca să se facă și o reală lucrare misionară. Sunt membri din aceia cari deși se zic credincioși, au devenit totuș indiferenți, și prin acest mijloc, interesul lor poate să fie redeșteptat. Deasemenea este posibil ca și persoane cari nu sunt de credința noastră să fie interesate de a cerceta lecțiunile pentru Școala de Sabat. Acele persoane streine cari nu s'ar simți libere de a lua parte la serviciul divin din Sabat, ar simți totuș o mare plăcere ca să studieze lecțiunea acasă. Acea Școală de Sabat, care urmărește ținta înaltă de a câștiga suflete pentru Hristos, ar trebui să fie un factor puternic și activ pentru prelucrarea misionară a câmpului care-i șade la îndemână.

Intemeierea unei Școale de Familie întărește comunitatea.

Această organizație formează pentru lucrarea misionară, pe cei neexperimentați.

Ea aduce influența Școlii, la aceia cari nu pot să o viziteze.

Ea poate să fie mijlocul prin care se poate ajunge la cei cari nu sunt de credința noastră.

Nu ar fi acestea motive puternice, cari să ne determine să organizăm Școala de Familie oriunde se arată prilejul pentru a face așa ceva?

Membrii Școalei de Familie a Conferinței.

Oricare membru credincios ce ține Sabatul, dar care locuiește izolat, are dreptul să se împărtășească de binecuvântările Școalei de Familie a Conferinței. În diferitele Conferințe și Câmpuri misionare, există diferite persoane, (membri izolați, răspândiți) cari locuiesc mult prea departe de vreo oarecare Școală de Sabat organizată, pentru a putea adună acolo pe membrii unei Școale de Familie. Toți acești membri izolați sunt călduros invitați să devină membri ai Școalei de Familie a Conferinței, al cărei secretar este Secretarul pentru Școala de Sabat în Conferință, sau acolo unde nu există un asemenea secretar, lucrarea lui o îndeplinește Secretarul Conferinței, sau Câmpului respectiv.

Chiar și copiii și tinerii acelor membri izolați ar trebui făcuși râvnitori de a studia lecțiunea de Sabat care este făcută anume pentru ei.

Spiritul Profeției ne spune, că „lecțiunile Biblice, pe cari le studiem în Școlile noastre sunt de mult mai mare însemnătate decât cred astăzi multe persoane”, iar îndemnul ce li se dă părinților este, ca să se depună mai multă luare aminte în aceea, ca ei să observe ca copiii lor să cunoască lecțiunea

lor pentru Școala de Sabat, de câtă au ca să vadă dacă și-au făcut lecțiile lor obișnuite pentru școală. Marele vrăjmaș lucrează cu putere ca să atragă pe tineret în lume. Studiul lecțiunii pentru Școala de Sabat poate să aibă o mare putere pentru ca să-l ferească de diferite influențe dăunătoare. Toți părinții, toți tinerii, toți copiii, au nevoie de ajutorul pe care li-l dă un studiu regulat al Lecțiunilor pentru Școala de Sabat.

Nevoile sufletești ale părinților și ale tinerilor și copiilor izolați nu sunt mai mici decât ale acelor, cari vizitează adunarea regulat în Școala de Sabat.

Foarte deseori este posibil membrilor izolați, să organizeze o Școală de Sabat de Familie. Acolo unde pot să se adune șase persoane la un loc, se poate prea bine organiza o asemenea Școală. Binecuvântarea Domnului nu depinde de numărul celor prezenți. Dacă aceleași stăruințe se vor depune în Școlile cele mici, ca și în cele mari, spre a menține interesul, rezultatul va fi acelaș.

Multe familii ar putea face lucruri foarte însemnate, dacă ar întemeia asemenea Școli de Familie. Dacă o asemenea Școală de Familie este bine organizată, și dacă ajunge la mărimea unei Școale de Sabat ca în Școlile obișnuite, atunci trece la rangul de Școală de Sabat și cei cari iau parte la o asemenea Școală, nu mai sunt socotiți ca membri în Școala de Familie.

Instrucțiuni speciale cu privire la organizarea Școalelor de familie, s'au trimes printr'o circulară specială la Comunități, și anume Diriginților Școalelor de Sabat.

Secretar pentru Școalele de Sabat,
O. Fasnacht.

Desfăşurarea programului	Durata	I-a oră misionară Ianuarie	II-a oră misionară Ianuarie	III-a oră misionară Februarie
Cântare	5'	Cântarea 155	Cântarea 158	Cântarea 157
Rugăciune	2'	<i>Apostolii ziseră: „Doamne, învaţă-ne să ne rugăm”. — pentru: zel, îndrăzneală, curaj, răbdare, iubire, răbdare</i>		
Cetirea raportului	3'	<i>Raportaţi cu cuvinte puşine. Raportul să cuprindă pe tează neorânduieala. Să lucrăm ca o armată îngerească:</i>		
„Mărturii pentru Comunitate“ Cetirea subiectelor arătate pe program.	15'	Mărturii, — Capitolul, „Organizare” dela pagina 105 „Satan ştie bine... până la sfârşit.	Mărturii, — Capitolul, „Iubirea pentru cei greşiţi” de la pagina 239 până la pagina 243 aliniatul 2.	Mărturii, — Capitolul, „Iubirea pentru cei greşiţi” de la pagina 244 aliniatul 1 până la fine.
Cântare	5'	Cântarea 100	Cântarea 103	Cântarea 105
Povestirea experienţelor, de membrii	15'	<i>Membrii aleşi de către „Diriginte” vin, în faţă, de unde Dirigintele în raport cu membrii, fixează durata</i>		
Indrumări şi sfaturi din partea Dirigintelui	10'	<i>Dirigintele, dă apoi îndrumări şi deosebeşte ce s'a lucrat pentru şedinţa viitoare.</i>		
Cântare	3'	Cântarea 157	Cântarea 155	Cântarea 158
Rugăciune	2'	<i>Rugaţi-vă, mulţumind pentru învăţăturile şi binecuvântările</i>		

NOTĂ.— După rugă, adunarea se declară închisă şi urmează ca Conducătorii grupelor să-şi depună rapoartele complete la Secretar.

- Membrii se aprovizionează cu literatură.
- Comitetul misionar se poate aduna pentru consfătuiri.
- Conducătorii grupelor se pot aduna pentru îndrumări şi sfaturi.

„Oricare bărbat şi femeie, cari sunt creştini în adevăratul înţeles al cuvântului, trebuie să fie lucrători în via Domnului.”

amul

Misionare de la 10/I—21/III.

Trimestrul I-ii.
1925.

IV-a oră misionară Februarie	V-a oră misionară Martie	VI-a oră misionară Martie	OBSERVAȚIUNI
Cântarea 155	Cântarea 158	Cântarea 157	Stărujiți să se cânte mai repede.

Rugați-vă cu cuvinte puține. Mulțumiți pentru iubire și pentru chemare și rugați-vă stăruitoare, iubire de dușmani.

scurt, paginile cetite. Exemplu: Tatăl este iubitor de ordine și îngerii nu binecuvîntînd și tîcînd.

Mărturii, — Capitolul, „Lucrarea misionară” de la pagina 143 pînă la pagina 147 aliniatul 1.	Mărturii, — Capitolul, „Lucrarea misionară” de la pag. 150 al. 1 pînă la pag. 153 aliniatul 1.	Mărturii, — Capitolul, „Disciplina Comunității” de la pagina 234 pînă la pag. 239 la sfîrșit.	Dirigintele, secretarul, ajuto- rilor, și alți tineri, vor fi che- mați pe rînd să citească a- ceste pagini. Se vor celi acasă de mai multe ori. Se va ceti tare și deslușit. Se va hotărî celitorul din Șed. precedente pentru cele următoare.
Cântarea 103	Cântarea 105	Cântarea 100	Cîntați vioi.

*poartesc Comunității experiența lor, cu cuvinte puține dar, cu vocea înțeleasă.
poveștirilor.*

bine, de greșelile cari s'au făcut, așa ca membrii să plece cu îndemnuri practice

Cântarea 157	Cântarea 155	Cântarea 158	Cîntați energic.
--------------	--------------	--------------	------------------

simfite și cereți: ploaia cea tîrzie, spiritul lui Ilie.

Președintele Uniunii A. Z. Ș.,

P. P. Paulini

Secretarul Mis. Interne,

Petru Păunescu

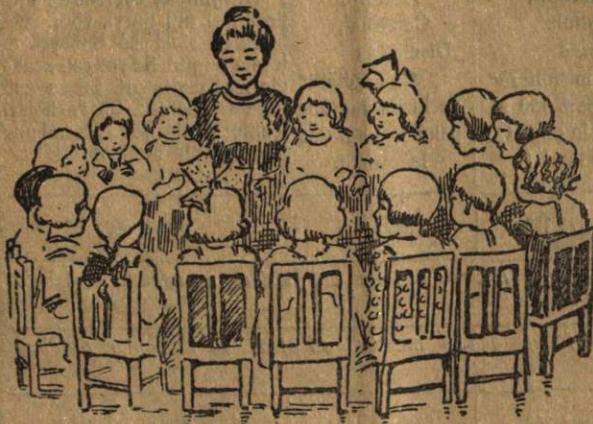
„Dumnezeu ar înfăptui o mare lucrare prin adevăr, dacă oa-
menii devotați și gata de jertfă, s'ar predă cu totul lucrării de a prezenta
adevărul celor ce sunt în întuneric. Cei cari cunosc adevărul pre-
țios și sunt consacrați lui Dumnezeu, trebuie să folosească orice prilej,
ori unde li s'ar prezintă o ușă deschisă”.

Secțiunea pentru copii din Școala de Sabat.

„Lăsați copiii să vină la Mine și nu-i opriți, căci a unora ca acestora este împărăția lui Dumnezeu“.

Bine este ca și copiii să aibă partea lor în serviciul divin în casa lui Dumnezeu. Cu multă vreme înainte în Vechiul Ierusalim a avut loc într-o zi un serviciu al copiilor. Eră acolo Isus, marele iubitor al copiilor, dând binecuvântările Sale la toți câți suferiau și aveau nevoie de aceste binecuvântări. Glăsciorul drăgălaș al copiilor răsună în cân-

trebui să fie o lucrare spasmodică, care să fie doar o tresărire când și când, și nici o lucrare nejudicată. Mare parte din serviciile din Comunitate sunt săvârșite numai spre folosul celor adulți. Dar, să dăm și copiilor atenția cuvenită. Lucrul cel mai mărunț ce putem face, și aceasta cel puțin se poate face, e să organizăm un serviciu

Aranjarea clasei în Grădina de copii.

care să se ocupe de ei, și anume în Școala de Sabat, unde copiii pot să aibă o parte activă în program, unde vocile lor nu sunt înăbușite de vocea celor adulți, unde să li se poată povesti istoria înțeleaptă a lui Isus, unde pot fi învățați să se roage.

Partea pe care copiii o pot avea în programele noastre,

duce o mare putere spre bine. Ori ce ar face un copil, sau orice ar zice, din cele cari-l aduc de partea lui Hristos, dă putere experienței sale și dezvoltă experiența sa creștină.

„Intenția lui Dumnezeu față de copiii ce cresc la pieptul nostru este mai largă, mai adâncă și mai înaltă decât a înțeleș mintea noastră mărginită. Din locurile cele mai umile, El a chemat în trecut pe cei cari au fost credincioși, să mărturisească pentru El, în locurile cele mai înalte ale lumii. Și

tece de laudă și mulțumire. Zidurile templului sunau și răsunau sub vocea lor voioasă. O ce minunată trebuie să fi fost acea priveliște. Ce fericire aș fi simțit acolo. Gândesc, că fiecare din noi ar putea zice cu toată inima :

„Ce mult, ca pruncii, cu Domnul să [să stau aș fi vrut

Și brațu-l de frate m'atragă la Sine; Cu fruntea la pieptu-l culcat, să-L

[laud

Cum zice: Lăsați copilașii să vină [la Mine“.

Lucrearea noastră pentru copii n'ar

mulți dintre tinerii de astăzi, cari cresc ca Daniel în căminul său din Iudea, cari studiază cuvântul și operile lui Dumnezeu, și învață să slujească cu credincioșie, vor sta totuș în adunările legiuitoare, în sălile justiției și la curțile regale, mărturisind pentru Regele Regilor“. „Education“ p. 262.

Ni se spune în Test. Vol. 6, p. 203 : „Când inteligențele cerești văd că bărbaților nu li se mai îngăduie să vorbească adevărul, Spiritul lui Dumnezeu va veni asupra copiilor și ei vor lucra vestind adevărul, lucru care lucrătorii bătrâni nu-l mai pot face, din cauză că li se vor închide drumurile“.

Dacă Domnul vrea să folosească copiii ca să vestească adevărul, e lucru înțeles că va pune la acest lucru pe acei copii cari au fost învățați să cunoască vieța și faptele și învățăturile limpezi ale lui Isus. Și unde ar putea ei să audă mai bine aceste lucruri decât în Școala de Sabat?

S'a spus, și cred că sunteți de aceeaș părere, că amintirile cele mai vii sunt cele din copilărie. Se cere deci, ca să începem cât se poate mai de vreme spre a imprimă în mintea copiilor cunoștința lui Dumnezeu și a cererilor Sale. Chiar și sugătorul purtat în brațe, să înceapă să caute Sabatul. Să facem din Sabat o desfătare pentru copii, să nu ajungă ca ei să vadă în Sabat o apăsare, o zi de tristețe și de restricție, după cum din nenorocire văd mulți copilași. Prin diferite mijloace, ziua aceasta trebuie să fie făcută cea mai plăcută și mai strălucită din zilele săptămânel. Unde putem găsi aceste diferite mijloace?

Fii siguri că în Școala de Sa-

bat! Copiii o vor aștepta. Când va veni dimineața Sabatului, ei se vor deștepta mai de vreme, și nerăbdători vor aștepta ca să pornească

Copilașii până la 3 ani.

victorioși la Școala de Sabat.

Am auzit odată, că Școlile de Sabat ar fi ca și mașinile, sau automobilele. Cineva de pildă poate nu ar ști ce lucruri interesante sunt aceste automobile sau mașini decât atunci când sunt puse în mișcare. Odată ce a fost aprinsă prima scântee, aceasta produce căldura pentru pentru altă scântee și lucrurile merg ca dela sine. Așa e și cu Școala de Sabat. Dar, hai să punem mâna la roată și să-i facem vânt, și Școlile noastre de Sabat pentru copii, vor merge. Să ungem roata cu iubire și tact și să facem din Sabat o desfătare pentru copii.

Acum trebuie să ne gândim câtva și la diferitele diviziuni ale Școalei Sabatului pentru copii. Fiecare diviziune, pe cât posibil, trebuie să aibă o cameră separată, fie ea și mică dar să fie atrăgătoare.

Diviziunea Primară.

Copiii dela 7 la 10 ani, sunt cei pentru diviziunea primară. Lecțiunile trebuie să le fie prezentate în formă de povestire. Faceți posibil pentru copii ca să se bucure de fiecare parte a programului lor. Tablă de scris, hărți, obiecte și tablouri trebuie să fie folosite totdeauna în povestirea din clasă. Nu vă opriți nici odată prea mult asupra unui punct din program, schim-

barea cât mai deasă este necesară. Intrebuințați metode cari să intereseze pe copii, și în scurt timp veți vedea cum copiii noștri nu lipsesc din Școala de Sabat.

Diviziunea Grădinei de Copii.

Vârsta copiilor cari să ia parte la Grădinile de Copii, este dela trei la șapte ani. Acești copilași trebuie să șadă în jurul unor mese joase, pe scăunele, în așa fel încât picioarele lor să atingă pământul. Fiecare clasă (care nu trebuie să conșteă din mai mult de șase copii) trebuie să aibă o garnitură de blocuri, chipuri mici de oameni (păpuși speciale pentru grădina de copii), mese cu tablouri, creioane și tablă neagră cu cretă colorată. Să facem așa ca ei să ia parte activă la toate exercițiile. Câteva flori naturale vor ajuta să facă mai atrăgătoare camera.

Diviziunea Leagănelui.

Această diviziune coprinde copilașii dela vârsta de o zi până la

trei ani. Dirigintele acestei diviziuni trebuie să fie o persoană care să iubească mult pe copii.

În școlaele mici, lucrul acesta îl poate face supraveghetorul Grădinei de Copii. Când conducătorul acestei diviziuni află de nașterea unui nou copilaș, trebuie să meargă cât mai curând cu puțință acasă la el, și să-l înscrie ca membru în cerul copiilor de leagăn. Mama trebuie să fie invitată să vină la Școala de Sabat cât mai curând crede că e bine. Dela vârsta de un an și jumătate la trei ani, trebuie să se aranjeze o clasă în care să se povestească copilașilor, mici istorisiri și întrefinându-i în mod copilăresc, dar creștinesc. Învățați-i cum să se poarte în casa lui Dumnezeu, învățați-i să cânte, învățați-i mici propozițiuni de rugăciuni și versete scurte din Biblie.

Părinte ceresc, ruga mea ascultă :
Scul, pentru copii ochiul Tău aducă,
Școala de copii în Sabat, să fie
Minte pentru ei, și onoare Ție.

Mrs. P. I. Gaede.

Focșani.

INCUNOȘTIINȚARE.

Atragem stăruitor atenția tuturor membrilor din întreaga Uniune, că în cazul, când vin la București sau în vreo altă localitate din țară, fie în interesul misiunii, fie în interes particular să nu uite a cere dela Presbiterul Comunității sau dela Predicatorul respectiv o scrisoare de recomandajie.

Deasemenea atragem atenția tuturor membrilor, ca să aibă în totdeauna asupra lor biletul de identitate dela Biuroul Populației.

Toți membrii, cari călătoresc fără actele sus amintite, sunt expuși pe deoparte la greutăți din partea autorităților polițienești, pe de altă parte la refuzul ospitalității din partea Comunității.

Este deci în interesul bunului mers al organizației noastre, ca fiecare membru să se îngrijească a-și procura dela cei în drept scrisoarea de recomandajie pentru a putea fi recunoscut în alte comunități unde s'ar întâmplă să poposească.

Comitetul Uniunii.

DOI LEI.

— Dialog —

Primul leu. — „Eu eram odată în buzunar la micu-Andrei“;
Zise trist unul din cei doi Lei.

„Stăpânul meu mă duse la prăvălie,
Unde, înalntea mea, mai duse vreo mie;
Și — acolo — ușuratic pe bomboane mă dete.
Imi venià să-i strig tare: Ce faci băete?
Ai tu suflet păgân? Sau poate-ți veni vreo toană
Pentru gustu-ți nebun să mă dai pe-o bomboană!

„Sabatul-al treisprezecelea veni cu zi frumoasă;
Andrei însă plângând a rămas tot acasă,
Căci ziceà: Toți copiii se vor uità la mine
Și-mi vor zice 'ntr'un glas, că eu n'am făcut bine
Căci, ducând banii mei la acea prăvălie,
Pe bomboane 'i jertfeam: și-ast 'i idolatrie.
Unde 'i iubirea, mea pentru Domnul Hristos,
Dacă eu banii îi asvârl'fără nici un folos?
Și la colectă'n Sabat ce să mai dau oare,
Dacă eu banii toți i-am dat tot pe bomboane“.

Al doilea leu. — „Eu eram în portofel la cumintea Marie
Și-acum vin să vă spun toată-a mea bucurie;
Căci Mariea în a ei pușculișă mă puse
Cu alți mulți Lei, pe cari ea nu-i dăduse
Ci-ii strânsese-acolo, ca să-i dea pe toți frumos,
Ca să se predice Evanghelia despre Domnul Hristos
La copiii de Negri și Chinezi; căci doar știm bine
Că Domnu-a zis: „Lăsați pe toți copiii să vie Mine.
Și-al treisprezecelea Sabat sosind cu zi frumoasă,
Mariea la Școala de Sabat plecà foarte voioasă.
Ea nu întrebà ca Andrei: la colectă ce dau eu oare?
Căci Mariea banii ei nu-i asvârleà pe bomboane.
Așà dar, și acum mica noastră școlărișă,
Pentru Africa dădù tot ce-aveà 'n pușculișă.
Căci ea ziceà: Decât bomboane, mai mult îmi
[place mie
Să ajut, ca toți copiii despre Domnul să știe“.

Invățătura: Pentru că Domnu-a zis: „Lăsați copiii să vină la Mine!“
Voi copii, banii-ii păstrați, să-i dați la colectă mai bine.

LECȚIUNI PENTRU COPII.

Vieața lui Hristos.

Lecțiunea 1. — 3 Ianuarie

Părinții lui Ioan Botezătorul.

Lecție din Scriptură: Luca 1, 5—23; 57—80.

Text de memorizat: „Tu vei merge înaintea feței Domnului, ca să găsești căile Lui”. Luc. 1, 76.

1. După ce ludeii veniră înapoi din robia Babilonului, poporul se împrăștiă peste tot ținutul ludeei, clădindu-și case, și bisericile numite sinagogi, în orașe și sale.

2. Cu timpul, mulți dintre ludeii căzură în mândrie și în nepăsare privitor la ale credinței, ba chiar și în alte păcate mai grele, cu toate că în fiecare săptămână făceau adunări în sinagogile lor ca să se închine lui Dumnezeu. Câțiva dintre ei tot își mai aduceau aminte însă de făgăduințele lui Dumnezeu că la un timp anumit are să le vină un Mântuitor. Ei își închipuiau că Domnul urmă să vină dintr-o dată ca Rege puternic, care să domnească peste dânșii și să facă din ei poporul cel mai mare.

3. Printre Ebreii din această parte deluroasă a ludeei, trăia un preot cu numele Zaharia și soția lui Elisabeta, amândoi oameni credincioși și fiindând poruncile lui Dumnezeu. Zaharia și Elisabeta îmbătrâniseră, și erau foarte triști, că nu aveau nici un copil.

4. Odată, era tocmai timpul când Zaharia trebuise să plece din familia sa și să vină la Ierusalim, fiind de rând ca preot în serviciul templului, pentru o săptămână. „După rânduiala slujbei preoțești, căzu sorful ca el să lămăeze, după ce a intrat în templul lui Dumnezeu. Și toată mulțimea poporului se rugă afară în ceasul lămăerei.

5. „Și i se arătă lui un înger al Domnului stând de a dreapta altarului de lămăere. Și Zaharia văzând s'a turburat și toama îl cuprinsese. Iar îngerul îi zise: nu te teme Zaharia: pentru că rugăciunea ta a fost ascultată, și femeia ta Elisabeta îți va naște un fiu, și vei numi numele lui Ioan. Și va fi pentru tine bucurie și veselie, și mulți se vor bucura de ceea ce va fi el. Căci va fi mare în fața Domnului, nu va bea nici vin, nici băuturi im-

bătătoare; și chiar din pântecul mamei sale va fi umplut de spirit sfânt.”

6. Îngerul spuse apoi lui Zaharia, că fiul său va ajunge bărbat însemnat și că Dumnezeu îi va încredința lui o solie sau o vestire specială, către popor, cu privire la Isus, Fiul lui Dumnezeu. Zaharia se hotărî cam cu greu, să creadă aceste cuvinte ale îngerului. „Și răspunzând îngerului, îi zise: eu sunt Gabriel, care stau înaintea lui Dumnezeu și sunt trimis să vorbesc către tine și să-ți binevestesc acestea.”

7. „Și iată, tu vei fi mut, și nu vei putea vorbi până în ziua, când vor fi acestea; pentru că n'ai crezut cuvintelor mele... Și poporul așteptă pe Zaharia, și se miră, că întârziază în templu. Și după ce eși, nu putea să vorbească... Și el însuși le întârziă prin semn aceasta, și rămase mut”. Terminându-se apoi săptămâna serviciului său în templu, Zaharia veni la casa sa.

8. După aceea, în timpul convenit, Elisabetei și lui Zaharia li se născu un fiu. Vecinii și rudele veniră, să se bucure împreună cu părinții noului născut, și să se sfătuiască, ce nume să-i dea. Acești prieteni voiau să numească pe copil Zaharia, ca pe tatăl său: dar mama aducându-și aminte de cuvintele îngerului, zise: „Nu, ci Ioan va fi numit”.

9. Vecinii ziseră: „Nimenea nu este din rudenia ta, care să se numească cu acest nume. Și făceau semn tatălui său, cum ar voi el să fie numit. Și cerând o tăbliță, scrisă zicând: Ioan este numele lui. Și îndată fu deschisă gura lui și se liberă limba lui, și vorbea laudând pe Dumnezeu”.

10. Aceste lucruri minunate fură istorisite în toată țara și oamenii se mirau zicând: „Ce va fi oare copilul acesta?” „Și copilul crescând, mâna Domnului era cu dânsul”. „Și copilul creștea și se întâria în spirit, și fu în pustie, până în ziua când se arătă către Izrael”, predicând îndreptarea și pocăința. Lucrarea dată de Dumnezeu lui Ioan, ca să o facă, este arătată în textul de memorizat.

Intrebări.

1. Ce rezidură ludeii după înapoarea lor din robia Babilonului? Unde făcură mulți din ei case și locuințe? Ce clădiră ei, de asemenea pentru a avea unde să se adune?

2. Deși făceau adunări ca să se în-

chine lui Dumnezeu, cum ajunsese inima și vieța lor? De ce fâgăduință își mai aduceau aminte unii din ei? Cum își închipuiau ei venirea Domnului, și ce credeau că va face Domnul pentru ei chiar atunci?

5. Ce preot este numit, că servia în deosebi cu credință lui Dumnezeu? Ce lucru întristă inima lui și a soției sale?

4. Pentru ce veni Zaharia la Ierusalim? Ce avea de făcut în templu? Ce făcerea poporului în timpul tămăreii?

5. Cine se arătă lui Zaharia? Ce simți Zaharia la arătarea îngerului? Cum căută îngerul să-l îmbărbăteze? Ce spuse îngerul, că va avea loc? Cum avea să fie numit copilul? Înaintea cui va avea să crească el și să fie mare?

6. Când copilul va ajunge bărbat, ce soște sau vesteire va avea să aducă el poporului? Ce lucru se păru greu lui Zaharia? Ce spuse îngerul despre sine și despre numele său? Pentru ce fusese el trimes?

7. Ce semn fu dat lui Zaharia, ca să creadă în cuvintele îngerului? De ce lucru se miră poporul afară? Când Zaharia veni afară la ei, ce făcu el? Când se termină săptămâna lui de serviciu în templu, unde merse el?

8. Când lui Zaharia și Elisabetei li se născu un fiu, cine veni să se bucure împreună cu ei? Ce nume propuneau ei pentru copil? Ce zise atunci Elisabeta?

9. Ce răspunseră vecinii la aceasta? Cum se adresară ei lui Zaharia în această chestiune? Care zise el, să fie numele copilului? Ce binecuvântare veni atunci îndată asupra lui?

10. La ce întrebare dădu loc în popor, aceste lucruri minunate? Crescând copilul, cine eră cu el? Unde se duse el să trăiască, după ce se făcu mare? Ce lucrare zise Dumnezeu, că avea să facă în loan?

Lecțiunea 2. — 10 Ianuarie.

Nașterea Domnului.

Lecție din Scriptură: Luca 1, 26—40; 2, 1—7.

Text paralel: Mat. 1, 18—25.

Text de memorizat: „Vei chema numele lui Isus: căci El va mântui pe poporul Său de păcatele lor”. Mat. 1, 21.

1. Cu mult înainte de timpul despre care vorbește lecțiunea noastră, profetul Iseaia spuse copiilor din Izrael, că urmă

să se nască odată un copil, care va fi Fiul lui Dumnezeu — Mântuitorul fâgăduit lui Adam și Evei la căderea lor în păcat, când au fost isgoniți din raiu.

2. Apropiindu-se timpul împlinirii cuvintelor din Iseaia, îngerul Gabriel se arătă fecioarei Maria din neamul lui David, care trăia într'un mic orașel, numit Nazaret. Gabriel este unul din căpeteniile îngerilor din cer. El zise către Maria: „Bucură-te, tu, cea plină de har; Domnul este cu tine! Binecuvântată ești tu între femei”.

Când Maria văzu pe Gabriel și auzi spusele sale, „se turbură de cuvântul lui, și se gândia în sine, ce fel ar fi urarea aceasta”.

3. Îngerul vorbi foarte plăcut, zicând: „Nu te teme, Maria; căci tu ai aflat har la Dumnezeu”. Gabriel îi spuse apoi, că ea va avea un fiu, pe care îl va chema Isus și care va fi Fiul lui Dumnezeu. În același timp îi spuse Mariei, că și verișoara ei Elisabeta va avea un fiu.

4. După aceasta Maria s'a grăbit să viziteze pe vara ei, care locuia în acel „ținut muntos” al Iudeei. Elisabeta se bucură văzând pe Maria, și ele vorbiră împreună laudând pe Dumnezeu pentru bunătaea Lui către dânsule. Maria zise: „Mărește, suflete al meu, pe Domnul, și s'a bucurat spiritul meu de Dumnezeu. Mântuitorul meu!” Maria stătu la vara ei aproape trei luni, și apoi veni iar la casa ei din Nazaret.

5. Îngerul Domnului se arătă într'un vis lui Iosef, care urmă să fie soțul Mariei. Și lui Iosef îi spuse îngerul, că copilul, ce avea să se nască Mariei, este Fiul lui Dumnezeu. El zise: „Vei chema numele, lui, Isus: căci El va mântui pe poporul Său de păcatele lor”. Numele Isus însemnează Mântuitor. Iosef crezdu îngerului, căci el eră om bun și iubiă pe Domnul fiind voios și mereu gata să asculte pe Domnul în toate.

6. Pe când Iosef și Maria trăiau în Nazaret, împăratul dela Roma, Cesar Octavian August, dete un decret, că toți locuitorii să meargă să se înscrie pentru biruri. „Și se duceau toți, ca să se înscrie, fiecare în orașul său”. Iosef și Maria pentru această înscriere a trebuit să meargă la Belleem, orașul lui David, din al cărui neam erau ei.

7. Și alții mulți din neamul lui David au venit de asemenea la Belleem, ca și ei. Pentrucă ei n'au putut veni oșă repede, alții sosiră mai nainte. Când au sosit și ei, nu au mai găsit casă sau cameră de găzduire. Obosiți și fără adăpost,

ei au căutat un loc de odihnă pentru noaptea, și în sfârșit au găsit un loc, unde se adăpostiau vitele și oile. Acolo au făcut culcușul în fân.

Și acolo, 'ntr'o iesle. . .
— Nici pernă, nici pat. . .
Pe Isus scump nouă
L-au pus înfășat.

Biblia zice că Maria „il înfățișă în scutice și îl culcă într'o iesle, pentru că ei nu aveau loc în casa de poposire:

8. Isus Fiul lui Dumnezeu nu veni pe acest pământ ca rege puternic. El nu se născu într'o familie de oameni mari sau bogați. Căminul Său nu fu într'un palat. El veni ca copil al unor oameni săraci și umili. Biblia zice: „Deși bogat fiind, El se făcu sărac pentru voi”. Odată și odată bogățiile Sale, El le va împărți cu poporul Său.

9. Că Isus urmă să se nască în Belleem, lucrul acesta a fost prezis cu mulți ani mai înainte. Profetul Mica zisese: „Și tu, Belleem. . . deși mic între miile lui Iuda, totuși din tine va veni Cel ce va fi Domn în Izrael”. Belleem, deși foarte vechiu, eră totuși un orașel mic. El eră locul de naștere al lui David și tot aci locuiseră bunicii săi Booz și Rut. Toate profețiile privitoare la nașterea Domnului s'au împlinit în mod minunat, în tocmai după cum stăteau scrise.

Intrebări.

1. Ce prezisese profetul Isaia cu mult timp înainte de cele spuse în această lecțiune? Când a fost Mântuitorul făgăduit întâi?

2. Când se apropiă împlinirea celor prezise, cine se arătă Mariei? Cine este Gabriel? Ce zise îngerul către Maria? Cum se simți Maria, văzând pe înger și auzind cuvintele lui?

3. Cum căută îngerul să încurajeze pe Maria? Ce-i spusese el? Cum urmă să numească ea pe Fiul ei? Al cui Fiu eră El? Ce-i spusese îngerul despre Elisabeta?

4. Unde merse apoi Maria? Cum primi Elisabeta pe Maria? Despre ce vorbiră ele? Unde se înapoia Maria după aceea?

5. Cui se arătă îngerul după acestea? Ce făcu îngerul cunoscut lui Iosef? Care îi spuse, că va fi numele copilului? De ce urmă să fie numit astfel? Ce însemnează cuvântul Isus? Cum primi Iosef înștiințarea aceasta?

6. Ce decret dădu împăratul în timpurile acelea? Ce făcură locuitorii în urma acestui decret? Unde merseră Iosef și Maria să se înscrie?

7. Numai ei doi veniră în Belleem în acest scop? Ce s'a întâmplat din cauza grămădirei unei așa mulțimi de oameni în micul Belleem? Unde au găsit adăpost Iosef și Maria în cele din urmă? Unde fu născut Isus? Unde fu culcat El ca prunc?

8. Cum ar fi putut veni Isus pe acest pământ? Cum alese El însă, să vină? Ce făcu El pentru noi? Ce va face El odată și odată?

9. Ce fusese prezis prin profetul Mica? Ce știi despre Belleem? Cine se născuse și cine locuise aci pe vremuri? Ce fel s'au împlinit la nașterea Domnului toate profețiile privitoare la acest eveniment?

Locțiunea 3. — 17 Ianuarie.

Venirea păstorilor; Copilul Isus adus în templu.

Lecție din Scriptură: Luca 2, 8—38.

Text de memorizat: „Mărire lui Dumnezeu în înălțime, și pe pământ pace, între oameni bunăvoire”. Luca 2, 14.

1. Pe câmpiile din jurul Belleemului, unde David ca băiat păscuse oile pe vremuri, erau păstori cu turmele lor. Acești oameni simpli iubiau pe Domnul și vorbiau de multe ori între ei despre Mântuitorul cel făgăduit.

2. În noaptea, când Isus fu născut și cu iubire culcat în iesle de către Maria, erau păstori stând afară în câmp și păzind strează noaptea la turma lor. Și un înger al Domnului stătu lângă dânșii și mărirea Domnului străluci împrejurul lor, iar ei se înfricoșară foarte tare.

3. „Și îngerul zise către dânșii: „Nu vă temeți; căci iată vă binevestesc bucurie mare, care va fi pentru tot poporul, că astăzi în orașul lui David, s'a născut vouă Mântuitorul, care este Hristos, Domnul. Și acesta vă este semnul: veți găsi un copil înfășat în scutice, pus într'o iesle”.

4. „Și odată se alătură cu îngerul mulțime de oase cerească laudând pe Dumnezeu zicând:

Mărire întru cele de sus lui Dumnezeu.
Și pe pământ pace, între oameni bunăvoire!
Și când se duseră dela dânșii îngerii la cer, păstoriți ziseră unii către alții: să

mergem dar până la Belleem și să vedem cuvântul acesta ce s'a înflămplat pe care Domnul ni-l făcù cunoscut".

5. „Și veniră de grabă, și găsiră pe Maria și pe Iosif și pe copil pus în iesle. Iar ei văzând, făcură cunoscut despre cuvântul ce li s'a vorbit despre copilul acesta. Și toți, cari auziră, se mirau de cele vorbite lor de către păstori. Iar Maria păstră toate cuvintele acestea, cumpănindu-le în inima ei. Și păstori se întoarseră, mărind și laudând pe Dumnezeu pentru toate, câte auziră și văzură, precum s'a zis către dânșii".

6. Când copilul Isus eră ca de șase săptămâni; Maria și Iosif îl aduseră la Ierusalim, ca să-L prezinte înaintea lui Dumnezeu, în templu, și să aducă și jerifa obișnuită la Iudei. Cei cu dare de mână aduceau ca jerfă în asemenea cazuri un miel; dar Maria și Iosif fiind săraci, nu puteau aduce decât două turturele sau doi pui de porumbel, cari însă au fost bine primite de Domnul.

7. Când Maria și Iosif, îmbrăcați în haine simple intrară în templu, ei nu atraseră atenția nimănui. Preoții aduseră pe prunc înaintea altarului, apoi scriseră numele „Isus” pe foile, unde scriau pe toți cei născuți, la rând; dar ei nu șliau, că Copilul acesta e Fiul lui Dumnezeu și Mântuitorul lumii.

9. Pe atunci trăia în Ierusalim un om bun, numit Simeon. El eră bătrân și profet al lui Dumnezeu. Lui îi făcuse cunoscut Dumnezeu, că el va vedea pe Mântuitorul cel făgădui, înainte de a muri. Simeon veni la templu chiar atunci, și văzând pe pruncul Isus, el cunoscu cine este El, și luându-L cu drag în brațele sale, începù să laude și să mărească pe Dumnezeu. El zise, că acesta Copil va fi lumina, care va lumina popoarele și va fi mărirea poporului Izrail.

9. Iosif și Maria se mirau, de ce Simeon vorbiă despre Copilul Isus ca despre un prinț sau fiu de rege. Ei nu înțelegeau bine toate acestea. Eră de asemenea și o profeleasă Ana, care petreceă timpul cu post și rugăciune, și care veni atunci la templu. Și ea, când văzu pe Isus, dădu laudă lui Dumnezeu pentru Dânsul. Astfel Dumnezeu făcù cunoscut lui Simeon și Anei, că micul copil era Fiul lui Dumnezeu și Mântuitorul nostru.

Intrebări.

1. Pe ce câmpii pascuse David, ca băiat, oile tatălui său? Cine mai eră și

acum cu turme de oi aci? Despre ce vorbiau acești umili păstori?

2. Ce făceau păstori în noaptea, când s'a născut Domnul? Cine li se arătă? Ce strălucì împrejurul lor? Cum se simțiră păstori față de toate acestea?

3. Ce zise îngerul către ei? Care urmă să fie semnul despre adevărul acestor lucruri?

4. Cine se alătură apoi acestui înger? Ce căută oastea cer-ască? După ce îngerii se duseră la cer, ce ziseră păstori unul către altul?

5. Venind ei de grabă în cetate, pe cine găsiră acolo? Cum păstră Maria toate cuvintele lor? Pe cine măriau păstori la inapoarea lor?

6. Unde fu dus copilul Isus, când eră de șase săptămâni? Pentru ce fu dus acolo? Ce duceau ca jertfă oamenii bogați, la asemenea ocazii? Dar Maria ce jertfă putea aduce? Pentru ce nu aduse ea ca jertfă un miel?

7. Pentru ce Maria și Iosif, când intrară în templu nu atraseră atenția nimănui? Ce făcură preoții cu ocazia aceasta? Ce nu șliau ei însă despre acest Copil?

8. Cine eră Simeon? Ce i se făcuse lui cunoscut de către Dumnezeu? Ce făcù Simeon, când văzu pe pruncul Isus? Ce zise el, că va fi Copilul acesta?

9. De ce se mirau Maria și Iosif? Cine veni de asemenea la templu în momentul acela? Ce făcù Ana văzând pe Isus? Ce le făcù Dumnezeu cunoscut la amândouă, lui Simeon și Anei?

Lecțiunea 4. — 24 Ianuarie.

Venirea Magilor; Fuga în Egipt; Copilăria lui Isus.

Lecție din Scriptură: Mat. 2, 1—25; Luca 2, 39—52.

Text de memorizat: „Îngerul lui Dumnezeu tăbărăște în jurul celui ce se teme de El, și îl apără”. Ps. 34, 7.

1. Iudeii n'au fost singurul popor, care șlia, că trebuia să vină un mare și minunat împărat, care să pună stăpânire pe toate popoarele. Dar numai pușini cercetau profesiile și credeau, că împăratul așteptat de ei este însuși Fiul lui Dumnezeu și este Mântuitorul lumii.

2. „Și născut fiind Isus în Belleemul Iudeei, în zilele regelui Irod, iață magii dela Răsărit veniră la Ierusalim, zicând: Unde este împăratul născut al Iudeilor? căci noi

am văzut steaua lui la Răsărit, și am venit să ne închinăm lui“.

3. Irod, regele, nu avea plăcere, ca să vină un alt rege, să-i ia lui locul, de aceea el „auzind, se turbură, și întreg Ierusalimul cu dânsul. Și adunând pe toți mai marii preoților și cărturarii poporului, ceru știință dela dânsii, unde se naște Hristos. Iar ei ziseră: în Belleemul Iudeei, căci așa este scris prin profetul“.

4. Irod s'a turburat mult. El chemă în ascuns pe magi și „ii întrebă cu deamănuntul despre timpul stelei apărute. Și trimițându-i la Belleem, zise: Duceți-vă, cercetați cu deamănuntul despre copil; și, dacă l-ați aflat, dați-mi știre, pentru ca și eu, venind, să mă închin lui“.

5. Magii plecară seara din Ierusalim. Când ieșiră pe porți, iată steaua pe care o văzuseră în Răsărit, mergea înaintea lor, până ce, venind, stătu deasupra, unde era copilul. Și ei văzând steaua, se bucurară cu bucurie foarte mare“. Noi înțelegem așa, că steaua aceea era de fapt o ceală de ingeri străluciți, cari fiindu-se foarte sus, foarte departe în înălțime, păreau aici pe pământ ca un punct luminos și strălucit, ca o stea.

6. „Și venind în casă, văzură pe copil la Maria mama lui, și căzând, se închinară lui; și deschizând comorile lor îi dederă daruri; aur, și tămâe, și smirnă“.

7. Fără îndoială că magii aveau de gând, să se înapoeze la Ierusalim și să spună regelui Irod, unde era Copilul: Iar „luând înștiințare prin vis, să nu se întorcă la Irod, pe altă cale se duseră în țara lor“.

8. „Și plecând magii, iată ingerul Domnului se arătă în vis lui Iosef, zicând: Sculându-te, ia Copilul și pe muma Lui și fugi în Egipt, și stai acolo, până ce-ți voi spune; căci Irod are să caute pe Copil, spre a-L pierde. Iar el sculându-se, luă noaptea pe copil și plecă în Egipt“.

9. „Atunci Irod, văzând că fu luat în răs de către Magi, se mânia foarte; și trimițând, ucise pe toți copiii, ce erau în Belleem, și în toate hotarele lui dela doi ani și mai jos, după timpul de care luase cunoștință cu deamănuntul dela Magi“.

10. „Iar murind Irod, iată, ingerul Domnului se arătă în vis lui Iosef în Egipt, zicând: Sculându-te, ia Copilul și pe muma Lui și du-te în pământul lui Izrail, căci au murit cei ce căutau sufletul Copilului. Iar el, sculându-se, luă Copilul și pe muma Lui, și veni în pământul lui Izrail. Iosef se întoarse la Nazaret. Acesta era locul,

unde el și Maria trăiau înainte de venirea lor la Belleem.

11. În Nazaret, ca copil, Isus creștea și se întăria în spirit, fiind plin de înțelepciune și bunăvoință lui Dumnezeu era peste Dânsul“. Și părinții Lui se duceau în fiecare an la Ierusalim de sărbătoarea Paștelui. Și când fu de doisprezece ani, mergând ei după datina sărbătoarei, și sfârșind zilele, când se întorceau ei, băiatul Isus rămase în Ierusalim și părinții Lui nu știură.

12. „Iar ei, gândind că El este printre cei împreună călători, veniră cale de o zi și-L căutară printre rude și cunoscuți, și, neaflându-L, se întoarseră la Ierusalim, căutându-L. Și după trei zile, Il găsiră în templu“.

13. Într'una din sălile templului era o școală, unde cărturarii iudei învățau pe elevii lor din Sfintele Scripturi. Aci îl găsiră părinții Săi pe Isus în mijlocul învățărilor ascultându-i și întrebându-i. Iar toți, cari-L auziau, se mirau de priceperea și răspunsurile Lui.

14. Maria zise lui Isus: „Fiule pentru ce ne-ai făcut nouă așa? Iată tatăl tău și eu întristați fiind te căutam“. Isus răspunse: „Ce este că mă căutați? Nu știți, că eu trebuie să fiu în cele ale Tatălui meu? Dar ei nu pricepură cuvântul pe care îl spuse lor.“

15. „Și plecă împreună cu dânsii și veniră la Nazaret, și era supus lor; și muma Lui păstră toate cuvintele în inima ei. Și Isus sporiă în înțelepciune și vârstă, și în bunăvoință la Dumnezeu și la oameni“.

Intrebări.

1. Ce știau și alții în afară de poporul iudeu? Ce studiaseră însă numai puțini? Ce credeau acești puțini?

2. Cine era rege, când se născu Isus? Cine veni din părțile Răsăritului la Ierusalim? Ce întrebare acești Magi? Ce văzuseră ei? Pentru ce veniseră ei?

3. Pentru ce s'a turburat Irod? Pe cine adună el? Ce doria să știe dela ei? Ce răspunseră aceștia?

4. Ce ceru Irod dela Magi în ascuns? În ce loc îi trimise? Ce le spuse să facă? Ce motiv dădu pentru aceasta?

5. Când părăsiră Magii Ierusalimul? Ce văzură ei iarăși? Până unde li conduse steaua? Ce simțiră ei la vederea stelei? Ce înțelegem noi, că era steaua aceea?

6. Când văzură pe Isus, ce făcură Magii mai întâi? Ce daruri aduseră ei?

7. Pentru ce nu se mai înapoiară pe la Ierusalim? Unde se duseră ei?

8. Ce i se spuse lui Iosif, să facă? Cât timp trebuia să rămână în Egipt? Ce-avea să facă Irod? Cât de cu grabă se supuse Iosef?

9. De ce se mânia Irod foarte? Ce poruncă nemiloasă dădu el?

10. Când mai apărură îngerul lui Iosif iarăși? Ce i se spuse, să facă? Cum asseculă Iosif și de data aceasta? În ce loc veni el?

11. În ce localitate trăi Isus ca copil? Cum creștea El? Cu ce eră plin? Ce eră peste Dânsul? Unde se duceau părinții în fiecare an? În ce scop? Ce vârstă a-vea Isus, când fu luat întâi la Ierusalim? Cum se despărți Isus de ei?

12. Cum de nu știau părinții Săi, că Isus rămăsese în urmă? Cât merseră ei căutându-L? Unde-L căutară? Unde-L găsiră?

13. Ce eră într'una din sălile templului? Cum își petrecea Isus timpul?

14. Ce zise Maria către Domnul? Ce răspunse Domnul? Ce nu înțeleseră părinții Lui?

15. Ce făcu Isus apoi? Cui dădea El supunere? Cine ținea minte toate cuvintele Sale? În ce creștea Isus? La cine creștea El în har și bunăvoință?

Lecțiunea 5. — 31 Ianuarie.

Lucrarea lui Ioan Botezătorul.

Text din Scriptură: Mat. 3.

Texte paralele: Marcu 1, 1—11; Luc. 3, 1—18. 21—25.

Text de memorizat: „Acesta este fiul meu cel iubit, în care am binevoit”. Mat. 3, 17.

1. Pe când Isus lucră tâmplăria cu Iosef, crescând din copil, bărbat, în orașelul Nazaret, — Ioan, fiul lui Zaharia și al Elisabetei, cu șase luni mai mare ca Isus, creștea și el mare, în partea muntoasă a Iudeei. Ioan nu avea nici frați, nici surori, așa, că crescuse ca băiat liniștit și cugetător, iubind pe Dumnezeu și servindu-i cu credință.

2. Făcându-se mare, lui îi plăcea să iasă și să trăiască în singurătate pe dealuri și prin munți. El nu iubea nici vin și nici o băutură îmbăliătoare, cum bea mulți oameni pe timpul acela. Evanghelia zice despre el: „Și acest Ioan avea îmbrăcăminte de peri de cămilă, și încingă-

toare de piele împrejurul mijlocului său; iar hrana lui eră lăcuste și miere sălbatecă.”

3. Ingerul spusese lui Zaharia că fiul său Ioan, avea să meargă înainte și să pregătească inimile oamenilor, ca să primească de Isus, când își va începe lucrarea Sa. Când veni timpul nemerit, Dumnezeu puse în inima lui Ioan hotărârea, de a începe să predice. El nu avea biserică sau sală de adunare, ci poporul adunat la râul Iordan, îi zicea: „Pocăiți-vă, căci s'a apropiat împărăția cerurilor”.

4. Acest om deosebit la înfățișare și predicând atât de serios, atrase atenția multor mai mari și preoți. Soldați și muncitori veniau la el din Ierusalim și din Iudeea și din toată împrejurimea Iordanului. Mulți îl întrebau: „Cine ești tu?” Ioan răspundea: „Eu sunt vocea celui ce strigă în pustie: Găliți calea Domnului, drepte fețele cărării Lui!”

Predicând Ioan, mulți din popor își dădeau seama de păcatele lor și doriau să se îndrepte. Unii din ei ziceau: „Ce să facem noi?” Ioan le răspundea: „Cine are două haine, să dea una celui ce nu are; și cine nu are de mâncare să facă deasemenea”. Invățătura aceasta trebuie să fi părut foarte curioasă Evreilor îngâmfaji și egoiști.

6. Vameșii, adevă adunători de biruri, întrebau de asemenea: „Invățăturile, noi ce să facem?” Ioan le spunea, să fie cinstiți, și să nu înșele, luând dela oameni mai mult decât eră cu drept. Veneau și militari și ziceau: „Dar noi ce să facem?” Ioan le spunea să nu facă rău la nimeni, să se poarte bine și cuviincios cu toată lumea și să fie mulțumiți cu leafa lor. Cuvintele acestea puneau în uimire pe ostași și pe poți.

7. Ioan spunea tuturor să se căească și să se înristeze de păcatele lor, și să le mărturisească și să le părăsească. Mulți din popor veniau la el, și se botezau de către dânsul în Iordan, mărturisindu-și păcatele lor; de aceea Ioan fu numit Ioan Botezătorul. Unii oameni, mirați, veneau la Ioan și îl întrebau „nu cumva el ar fi Hristosul?”. Ioan răspunse tuturor zicând: Eu vă botez cu apă; dar vine Cel care este mai tare decât mine, căruia eu nu sunt vrednic să-l desleg cureva încălțămintelor Lui; El vă va boteza în Spirit Sfânt”.

8. A venit timpul, când Isus, părăsind casa părintească, veni „la Iordan la Ioan, spre a fi botezat de dânsul. Dar Ioan îl opri, zicând: Eu am nevoie să fiu botezat

de tine, și tu vii la mine?" Isus nu avea păcate de mărturisit, și deaceea nu avea nevoie să fie botezat, ca să arate astfel, că păcatele l-au fost iertate și spălate; dar El voia să fie un exemplu pentru noi în toate. De aceea zise lui Ioan: „Lasă acum, căci așa ni se cade, să împlinim toată dreptatea". Astfel Ioan intră cu Isus în Iordan și îl înmormântă prin botezul în apă.

9. „Iar Isus, botezat fiind, îndată eși din apă; și iată i se deschiseră cerurile și văzu Spiritul lui Dumnezeu venind peste Dânsul, pogorându-se ca un porumb. Și iată glas din ceruri, zicând: „Acesta este fiul meu cel iubit, în care am binevoit".

10. Ioan Botezătorul știu atunci cu siguranță, că acesta era Isus, Fiul lui Dumnezeu, Mântuitorul lumii. Deaceea, întinzând mâna sa, Ioan îl arătă pe Domnul poporului, zicând: „Iată mielul lui Dumnezeu care ridică păcatele lumii".

11. Trăim azi în timpuri la fel cu cele de atunci. Oamenii din lumea de azi au uitat, cât de bun și de iubitor este Isus, iar mulți din ei nu-L cunosc de loc.

Dumnezeu vrea, ca noi să ne lăsăm de răutăți și de păcate și să trăim în umilință o viață adevărat creștinească. El dorește să fim pregătiți a primi pe Isus la o a doua Sa venire, și să ajutăm și altor oameni de a se pregăti pentru venirea Domnului.

Intrebări.

1. Unde lucră Isus, când se făcuse mare? Unde era Ioan în timpul acela?

2. Când Ioan ajunsese bărbat mare, îi plăcea lui să iasă? După ce reguli de cumpărare trăia el? Ce fel de vestimente purta? Care era mâncarea lui?

3. Ce spuse lui Zaharia îngerul despre lucrarea lui Ioan? Ce avea să facă el? La timpul nemerit, ce făcu Dumnezeu cu Ioan? Unde începuse el predicarea sa? Care era solia lui către popor?

4. Cine venea să asculte predica lui Ioan? Din ce locuri se adunau acolo? Ce întrebau unii? Ce răspundeau Ioan? Cine spunea el, că este?

5. Ce simțeau mulți la auzul cuvintelor lui Ioan? Ce întrebau ei? Ce le spunea Ioan să facă?

6. Ce întrebau oamenii, sau strângătorii de biruri? Care era solia lui Ioan, pentru ei? Care alte categorii de oameni întrebau pe Ioan ce să facă? Ce răspundeau Ioan militarilor?

7. Ce spunea Ioan, să facă toți? Ce

făcea Ioan cu cei, cari își mărturiseau păcatele lor? Cum fu numit el deaceea? Cine gândia unii, că ar putea fi Ioan? Cum și în ce cuvinte le vorbiă Ioan întâi? Pre Unul mai mare decât dânsul?

8. Pe când Ioan predică și boteză cine veni la el din Nazaret? Ce doriă Isus dela Ioan? Cum se împotrivi Ioan întâi? Pentru ce n'avea Isus nevoie, să fie botezat ca alți oameni? Ce voia însă Isus să fie pentru noi toți? Ce zise Isus lui Ioan? Ce făcu Ioan atunci?

9. Ce veni asupra lui Isus după ieșirea Sa din apă? Ce zise o voce din cer?

10. Ce cunoscă acum Ioan în mod sigur? Cum arată el pe Isus ca Mântuitor?

11. In ce privință zilele de azi sunt la fel cu cele de atunci? Ce au uitat mulți? Ce nu știu alții de loc? Ce dorește Domnul, să facem noi?

Lecțiunea 6. — 7 Februarie.

Isplîirea lui Isus.

Lecție din Scriptură: Mat. 4, 1—11.

Texte paralele: Marc. 1, 12. 13. Luca 4, 1—13.

Text de memorizat: „Domnului Dumnezeului tău să te închini, și numai Lui să-l servești." Mat. 4, 10.

1. După ce Isus fu botezat de Ioan în Iordan, se simți îndemnat de Spirit, să meargă unde ar putea fi singur cu Dumnezeu, și în post și rugăciuni să cugete la lucrarea pe care a avea de făcut. Astfel El veni în pustie, care era formată din dealuri neroditoare, văi sălbătice, peșteri stâncoase, departe de locuințe omenești.

2. Satana știind că Isus s'a dus în pustie veni și el acolo așteptând momentul, când speră el să tragă pe Isus în ispită. Biblia zice despre Isus: „Și El era în pustie patruzeci de zile, isplîindu-se de către satana; și era cu fiarele sălbătice". Și nu mănca nimic în acele zile". Și după ce postă patruzeci de zile și patruzeci de nopți, flămânzi apoi".

3. Patruzeci de zile fără mâncare, era mult. Isus ajunsese slab, și de sigur că era flămând. Acum a găsit satana momentul cel mai bun, ca să vină cu ispitele sale.

4. „Și apropiindu-se de Dânsul isplîitorul, li zise: Dacă tu ești Fiul lui Dumnezeu, zi ca pietrele acestea să se facă pâini. Dar Isus răspundând zise: Scris este: „Nu numai cu pâine trăește omul, ci cu tot cuvântul ce iese din gura lui Dumnezeu".

5. Isus ar fi putut preface pietrele în pâini; dar dacă ar fi făcut așa, s'ar fi învoit la ispita satanei de a săvârși adică o minune spre a se ajuta pe Sine, și lucrul acesta nu trebuia să-l facă. Isus venise, să poarte cu răbdare și blândețe toate cercările și greutățile, așa cum ar vrea El să le purtăm și noi. Toate minunile săvârșite de El pe pământ, au fost făcute spre binele altora și spre mărirea lui Dumnezeu, iar nu spre înălțarea sau ajutorarea de sine.

6. Isus răspunde satanei cu cuvintele din Scriptură. Și noi să facem tot ca Domnul, când suntem ispitiți. Nu există mijloc mai bun de a birui în ispite. David zisese încă de mult: „Ascuns-am cuvântul Tău în inima mea, ca să nu-ți păcătuiesc”. Ps. 119, 9. 12.

7. „Atunci îl duse diavolul pe El în sfânta cetate și-L puse pe aripa sanctuarului, și îi zise: Dacă Tu ești Fiul lui Dumnezeu, aruncă-te jos; căci scris este, că „îngerilor Săi va porunci pentru Tine, și pe mâini Te vor purta, ca nu cumva să lovești de piatră piciorul Tău”.

8. „Zise Isus lui: Iarăși este scris: Să nu ispitești pe Domnul Dumnezeuul tău”. Dacă Isus ar fi făcut ce zicea satana ar fi însemnat să cerce, dacă Dumnezeu ține făgăduințele Sale, aruncându-se singur în primejdie.

9. „Iarăși îl duse diavolul într'un munte foarte înalt și îi arătă toate împărățiile lumii și mărirea lor, și îi zise: „Toate acestea Ți-le voi da Ție, dacă vei cădea să Te închini mie”.

10. „Atunci îi zise Isus: Mergi înapoia mea satana, căci scris este: „Domnului Dumnezeuului tău să te închini, și numai Lui să-I servești”.

11. Satana, știă, că dacă putea face pe Isus să săvârșească chiar numai un singur păcat, atunci El n'ar mai fi putut fi Mântuitorul păcătoșilor. Isus birui în toate aceste ispite, ca și noi să biruim, ori de câte ori suntem ispitiți. Satana nu putu sta în fața Cuvântului lui Dumnezeu, cu care Isus răspundea la toate ispitele lui. Urmând exemplul lui Isus, și noi putem ieși biruitori”.

Intrebări.

1. După ce fu botezat, ce simți Isus că trebuie să facă? Cum își petrecu timpul acolo? Unde se duse El? Descrie pustia aceea.

2. Cine știa de asemenea, unde se retrăsese Isus? Ce făcu satana și ce aș-

teptă el acolo? Cât timp nu mâncă Isus?

3. Cum se simți Isus după cele patruzeci de zile? Ce ocazie credea satana ca binevenită?

4. Isus fiind flămând, ce zise satana către El? Ce răspunde Isus?

5. Ce putere avea Isus? Pentru ce nu prefăcu El pietrele în pâini? Cum trebuia să poarte El toate cercările și greutățile? Numai cu ce scop făcea El minuni?

6. Cum răspunde Isus satanei? Ce putem noi învăța de aci? Ce zisese David încă de mult?

7. Unde duse satana pe Isus? Unde îl puse? Ce zise satana să facă Isus, spre a dovedi, că e Fiul lui Dumnezeu? Ce zise satan că stă scris în Biblie?

8. Cum arată Isus, că satana întrebuintează greșit cuvintele Scripturii? Pentru ce nu făcu Isus, pe cum zicea satana?

9. Unde duse apoi satana pe Isus? Ce îi arată de acolo? Ce spuse, că-i dă? Ce cerea dela Isus în schimb?

10. Ce zise Isus atunci către satana? Ce poruncă repetă Domnul atunci? Ce făcu satana, auzind acestea? Cum fu Isus întărit apoi?

11. Ce știă satana? Pentru ce birui Isus aceste ispite? Impotriiva cui nu poate sta satana? Ce putem învăța noi din toate acestea?

Lecțiunea 7. — 14 Februarie.

Primii ucenici; prima minune; curățirea templului.

Lecție din Scriptură: Ioan 1, 40—48; Ioan 2.

Text de memorizat: „Faceți tot ce vă zice El”. Ioan 2, 5.

1. Isus fusese botezat în Iordan. Deasemenea El gonise pe satan în pustie. Ioan Botezătorul își urmă predicarea sa. Într-o zi, văzând pe Isus în mulțime, Ioan îl arătă, zicând: „Iată Mielul lui Dumnezeu”.

2. Cei, cari până aci urmaseră lui Ioan, acum plecară să urmeze lui Isus. Unul din aceștia fu Andreiu. După aceea Andreiu găsi pe fratele său Simon și îi vorbi despre Isus Mântuitorul, și „Il aduse la Isus”.

3. A doua zi Isus văzu pe Filip și zise către dânsul: „Urmează-mi!” Filip găsi pe prietenul său Natanael, care deasemenea auzise predicarea lui Ioan. Natanael,

se găsiă în rugăciune sub un smochin, când îl găsi Filip și îl chemă, să vadă pe Isus. Acești patru, Andrei, Simon, Filip și Natanael, se făcură ucenici ai Domnului.

4. Isus și ucenicii săi veniră după aceea într'un orașel numit Cana, aproape de Nazaret. „Și a treia zi se făcù nunta în Cana Galileei; și mama lui Isus eră acolo. Și fu chemat la nuntă și Isus cu ucenicii Săi“. Trebuie să fi fost o mare bucurie pentru Maria, să vadă iar pe fiul ei, după atâta timp de când plecase de acasă.

5. Eră obiceiul în timpurile acelea, de a se servi și vin celor veniți la nuntă. Înainte de a fi terminat serbarea nunței s'a observat, că se sfârșise vinul. „Și fiind lipsă de vin, muma lui Isus zise către Dânsul: vin nu au“. Isus răspunse cu respect mamei Sale, în felul cum se vorbiă atunci: „Femeie, ce am eu cu tine? Ceasul meu n'a venit încă“. Mama Sa zise servilor: „Faceți tot ce vă va zice El!“

6. „Și erau acolo șase vase pentru apă făcute din piatră“. Aceste urcioare erau fiecare de o capacitate de câteva vedre. „Isus le zise: Umpleți vasele cu apă. Și ei le umplură până sus. Și le zise: Acum scoateți și duceți veghetorului mesei. Și dânsii îi duseră.

7. „Și când veghetorul mesei gustă, apa eră prefăcută în vin și nu știă de unde este, dar slujitorii, cari aduseseră apa știa, veghetorul mesei chemă pe mire, și îi zise: Orice om pune întâiu vinul bun, și când s'au îmbătat, atunci pune pe cel prost; dar tu ai ținut vinul bun până acum. Acest început al minunilor îl făcù Isus în Cana Galileei... și ucenicii Săi crezură într'ânsul“.

8. În fiecare an Isus făcea Paștele în Ierusalim. Poporul din toate părțile Palestinei veniă la Ierusalim de Paște, să ia parte la sărbători. În timpul sărbătorilor o mulțime de animale erau aduse ca jertfă, după rândueala Vechiului Testament. Iudeii veniți din depărtări mari nu puteau aduce cu ei animale de jertfă dela o așa distanță, ci le cumpărau aci în Ierusalim. Negujătorii aduceau oile și boii, de le vindeau chiar în curtea templului. Din cauza aceasta se făcea acolo o mare gălăgie și neregulă.

9: Toate monedele străine aduse ca dar pentru întreținerea templului și serviciilor din el trebuiau schimbate în moneda numită *sechelul templului*. Zarafii schimbătorii își așezaseră tarabele lor în curtea templului, și acești oameni adesea înșelau

poporul la schimbarea banilor. Evreii pare că uitaseră, că templul este un loc sfânt și sfințit.

10. „Și eră aproape Paștele Iudeilor, și Isus se duse în sus la Ierusalim. Și găsi în sanctuar pe cei cari vând boi și oi și porumbei și pe schimbătorii de bani șezând“.

11. „Și făcând un biciu de împletituri, dete pe toți afară din sanctuar și oile și boii și vărsă banii mărunți ai schimbătorilor și răsturnă mesele lor. Și zise celor ce vindeau porumbei: Ridicați acestea de aici! Nu faceți casa Tatălui meu casă de negustorie!“

12. „Iar când eră în Ierusalim la Paște în sărbătoare, mulți crezură în numele Lui, văzând semnele (minunile), pe cari le făcea“.

Intrebări.

1. Ce primise Isus dela Ioan în Iordan? Ce biruință câștigase Isus în pustie? Cum arată din nou Ioan mulțime pe Isus?

2. Ce făcură doi din ucenicii lui Ioan? Cum se numiă unul din ei? Pe cine aduse Andrei la Isus?

3. Ce făcù Filip să ajungă ucenic al Domnului? Pe cine căută apoi Filip? Ce făcea Natanael în acel moment? Cum se numiau primii patru ucenici?

4. Unde merse apoi Isus cu ucenicii Săi? Ce invitare primì Isus cu ucenicii acolo? Cine a mai luat parte la acea nuntă?

5. Ce se serviă oaspeților nunței pe atunci? Ce se observă înainte de terminarea serbării? Ce zise Maria către Isus? Ce răspunse Isus? Ce zise mama Sa către servi?

6. Ce vase erau acolo? Ce poruncì Isus? Ce făcură servii? Ce poruncă primiră apoi?

7. Ce zise veghetorul mesei, după ce gustă vinul? Ce nu știă el? Care eră vinul cel mai bun? Ce fel de vin fusese servit întâiu? Ce efect avù minunea aceea asupra ucenicilor Săi?

8. Ce serbare aveă loc la Ierusalim în fiecare an? Cine veniă la această sărbătoare? Cum erau procurate animalele necesare pentru jertfe?

9. Din ce cauză eră nevoie de schimb de monede? Chiar unde își așezaseră zarafii mesele lor? Se purtau zarafii cinstii? Ce uitaseră Evreii?

10. Ce găsi Isus, când veni în templu?
11. Ce făcù Isus, spre a curăți tem-

plul de asemenea murdării? Ce zise El?

12. Ce făcură mulți văzând cele făcute de Isus? Cum putem noi arăta azi respectul cuvenit casei lui Dumnezeu?

Lecțiunea 8. — 21 Februarie.

Venirea lui Nicodem la Isus; Ioan iarăș mărturisește despre Isus.

Text din Scriptură: Ioan 3.

Text de memorizat: „Căci Dumnezeu iubi lumea atât de mult, încât dete pe Fiul Său unul născut, pentru ca oricine, care crede într'ânsul să nu piară, ci să aibă viață veșnică”. Ioan 3, 16.

1. Când Isus goni din templu pe vânzătorii de boi și oi și pe schimbătorii de bani, preoții și mai mult se infuriară. Ei se temeau de acest Străin, care avea atâtă putere. Isus petrecuse restul zilei cu vindecarea bolnavilor și cu ajutorarea săracilor și suferinzilor. Nimeni nu ceruse ajutorul Lui, și să fie refuzat. Chiar unii din mai mari și dintre preoți se întrebau, dacă nu cumva Isus este Regele cel mare, pe care ei toți îl așteptau.

2. Unul dintre mai mari, numit Nicodem, auzi și văzu pe Isus. Nicodem ajunsese la mare mândrie pe baza propriilor sale fapte bune, și el se credea desăvârșit înaintea lui Dumnezeu. Când el auzi pe Isus vorbind, începù să studieze, ce au zis profeții despre Dânsul. Nicodem doriă foarte mult să vorbească cu Isus, dar se rușină, să vină ziua, când l-ar fi putut vedea lumea. Deaceea Nicodem „veni la Isus noaptea și li zise: Rabi, (Învățătorule), noi știm, că ai venit învățător dela Dumnezeu; pentrucă nimeni nu poate face aceste minuni, pe cari le faci tu, dacă nu este Dumnezeu cu dânsul”.

3. Isus știă, ce-i lipsiă vizitatorului Său. Deaceea Isus îi spuse direct, că el are nevoie de o inimă nouă și că, de nu-și va pune toată credința în Dumnezeu, spre a nu se mai încrede în propriile sale fapte bune, nu va putea fi mântuit. Nicodem rămase foarte surprins de aceasta, și nu înțelegea, ce zise Isus.

4. Isus spuse apoi, că lucrarea Spiritului Sfânt asupra inimii este la fel cu lucrarea vântului. Noi nu putem vedea vântul, dar el mișcă frunzele pomilor, mișcă florile pe câmpie și răcorește aerul zilelor călduroase de vară. Noi nu putem vedea Spiritul lui Dumnezeu, dar El schimbă dorințele

inimilor noastre, ia din ele egoismul și păcătoșenia, și pune în ele cugete de iubire și frăție și dorințe de a face toate după dreptate. Schimbarea aceasta a omului este numită a fi „născut din nou”, „născut de sus”, și a avea o „inimă nouă”.

5. Nicodem a rămas atât de mirat de cuvintele lui Isus, încât a exclamat: „Cum poate fi aceasta?” Isus vorbi foarte plăcut și delicat cu acest mai mare. El călă să-l facă să înțeleagă, că El n'a venit spre a fi acum Rege mare peste popoare, ci El dorește să pună stăpânire și să guverneze în inimile oamenilor, ca ei să iubească dreptatea și să o facă, urind răul și lăsându-se de el.

6. Nicodem știă despre timpul, când fiii lui Izrael, călătorind prin pustie se descu-rajaseră din cauza greutăților drumurilor, și murmurau și cârtiau contra lui Dumnezeu și contra lui Moise. Atunci Dumnezeu trimise o plagă de șerpi în mijlocul lor, și pentru ca oamenii să scape de această plagă Dumnezeu spusese lui Moise: „Fă-ți un șarpe înfocat și spânzură-l de o prăjină: și va fi că tot cel ce este mușcat și se va uită la dânsul, va trăi”.

7. Isus zise lui Nicodem: „După cum Moise înălță șarpele în pustie, așa trebuie să fie înălțat Fiul omului, pentru ca oricine crede într'ânsul să nu piară, ci să aibă viață veșnică”. Apoi Isus vorbi aceste cuvinte, cari de atunci au rămas atât de scumpe tuturor credincioșilor, pentrucă ele ne spun, cât de mult ne iubește pe noi Dumnezeu: „Căci Dumnezeu iubi lumea atât de mult încât dete pe Fiul Său unul născut, pentruca oricine crede într'ânsul să nu piară, ci să aibă viață veșnică”.

8. Nicodem plecă, păstrând ca ceva scump în inima sa adevărurile rostite de Isus. În timpul acela Nicodem nu se făcù ucenic al Domnului, dar mai târziu el cu multă îndrăzneală se alătură celorlalți credincioși și întrebuință avuțiile sale la înțreținerea lucrării în biserica primilor creștini.

9. Ioan Botezătorul predică mai departe, dar zi cu zi numărul auzitorilor săi deveniă mai mic. Ucenicilor lui Ioan nu le plăcea aceasta, și deaceea ei îi ziseră: „Rabi acela care eră cu tine dincolo de Iordan, pentru care tu ai mărturisit, ia-lă acesta botează și toți vin la Dânsul”.

10. Ioan, dacă eră egoist, putea să se supere, că el nu mai eră acum principalul sol al lui Dumnezeu; dar el zise către cei din jurul său: „Voi înșivă îmi sunteți martori, că am spus: Nu sunt eu Hristosul, dar că sunt trimes înaintea Aceluia... A-

cela trebuie să crească, iar eu să scad". Astfel Ioan îndeplinea cu credință lucrarea sa, fără invidie în inimă față de succesele lui Isus și aducându-și aminte, că lucrarea sa eră de a pregăti calea înaintea Fiului lui Dumnezeu.

Intrebări.

1. Ce facuse Isus, de se mâniaseră preoții și mai marii? Din ce cauză se temeau ei de acest Străin? Cum petrecușă Isus restul zilei după isgonirea din templu a negustorilor și a zarafilor? Ce credeau unii din mai mari despre Isus?

2. Cum se numea unul din mai mari? Ce credea Nicodem despre sineși? Ce făcu el, după ce auzi atunci cuvintele Domnului? Ce dorea el foarte mult? Pentru ce nu veni el la Isus ziua? Ce zise el către Isus?

3. Ce cunoscă Isus imediat? De ce lucru aveau nevoie Nicodem? In cine trebuia să-și pună el toată credința, spre a se mântui? Cum primi Nicodem aceste cuvinte?

4. Cu ce zise Isus că este asemenea lucrării Spiritului? Deși nu putem vedea vântul, ce vedem totuși, că face el? Deși nu putem vedea Spiritul lui Dumnezeu, ce lucrare vedem, că face El? Cum este numită schimbarea aceasta?

5. In mirarea sa, ce zise Nicodem? Ce căută Isus, să facă pe Nicodem să înțeleagă? Unde dorea Isus să stăpânească și să guverneze? Când Isus guvernează în inima oamenilor, ce învață să iubescă ei atunci? Ce urăsc ei în același timp?

6. Când fii lui Izrail călătoreau prin pustie, ce li se întâplă odată, cu șerpii de foc? Ce prevăzu Dumnezeu să se facă cu cei mușcați de șerpi, ca să nu moară, ci să trăiască?

7. Ce spuse Isus că închipuia înălțarea șarpelui de aramă de către Moise? Ce cuvinte prețioase rosti Isus cu ocazia aceasta?

8. Ce păstră Nicodem cu sfințenie în inima sa după plecarea dela Isus? Mai târziu ce îndrăzni el să facă?

9. Ce continuă Ioan Botezătorul să facă? Ce schimbare se produse însă? Din ce cauză se plâneau ucenicii lui Ioan?

10. Ce putea face Ioan, dacă ar fi fost om egoist? De ce cuvinte aminti el celor, cari îi urmau? Ce zise el despre Isus? Ce zise el despre sine însuș? Cum își îndeplini Ioan lucrarea sa?

DIVERSE

Lucrarea de colportaj în urma institutelor anuale de colportaj ce s'au ținut în Toamna anului trecut, a primit un nou avânt. În întreaga Europa sute de colportori contribuie la răspândirea triplei solii. Timpurile solemne prin cari trecem cer o mai deplină devotare pentru vestirea Evangheliei.

În Tipografia noastră se lucrează acum la „Cartea de cântări cu note“, și „Lecturi biblice asupra adevărului prezent“.

O nouă ediție din „Este Biblia Cuvântul lui Dumnezeu“ și „Suferințele lui Hristos“ este pusă la dispoziția doritorilor de lucrarea misionară.

Săptămâna de rugăciuni s'a dovedit și anul acesta de un vădit folos și de o aleasă binecuvântare. Inimi noi s'au hotărât să urmeze Domnului; o mai strânsă legătură s'a făcut între credincioși și Dumnezeu și între membrii Comunității Domnului.

Pentru fineret s'au luat noi măsuri în Comitetul Uniunii, fiind aleși ca Secretari pentru această ramură în Conf. Transilvania Fratele Predicator J. Bauer și în Câmpul Banat, Fr. C. Tolici.

Între Turcii din Dobrogea se arată în ultimul timp un interes deosebit pentru Hristos, prin activitatea plină de iubire a membrilor Comunităților noastre dobrogene. Se cere mult literatură în limba turcă.

Cursul biblic de anul acesta se va prelungi până în luna Mai; cursul cel nou va începe în luna Septembrie.

„Curierul Misionar“

Foaie lunară.

Director: P. P. PAULINI

Membrii: { ST. DEMETRESCU
A. WEGNER

Edit. și Red. resp.: D. FLOREA

Prețul unui număr Lei 5. — Abon. pe un an Lei 24.

Red. și Admin. Str. Labirint 116.